

I V A A D A M C O V Á

ÚSTÍ
NAD LABEM

PŘEPIS BESEDY KONANÉ 16. ÚNORA 2018

Iva Adamcová – Ústí nad Labem 16.2.2018

Vítám vás tady v Ústí. Jsem ráda, že vás vidím, samé známé tváře. To je příjemné se s vámi zase vidět po čase. Tak se do toho vrhneme rovnýma nohama.

Dobrý den, paní Ivo, máme prosím s kamarádkou dotaz. Poslouchali jsme letošní záznam z Bystřice pod Hostýnem. Já osobně jsem si toho nevšimla, až kamarádka mě na to upozornila a musím s ní souhlasit, není nám jasná jedna věc. Ve čtyřiačtyřicáté minutě záznamu říkáte prohlášení na jedničce, které začíná slovy: „Otče, prosím, odpusť mi, atd.“ Nevíme, jak to máme chápat. Vy nás učíte, že nemáme prosit, že prošení vyjadřuje naši nespokojenost, nesouhlas s něčím, a to už máme zápis. Jak to prosím je? Ať nechápeme něco špatně. A jaká jsou prohlášení k ostatním čakrám, k čemu to slouží? Pokud jsi to již někde vysvětlovala, stačí nám poslat jen odkaz, kde to najdeme. Děkuji za vysvětlení a za vše, co děláte. Vaše posluchačky Iva a Jitka.

Výborný dotaz, já ho sice dostávám často. Také často odpovídám. Je tam všude, prolíná se. Ale také víte, moc dobře jste si mohli ověřit i v praxi, když budete poslouchat nějakou přednášku, občas si něčeho nevšimnete. Takže ještě jednou. Vedu vás ke změně Vědomí. To znamená, do stavu 5D. Celou dobu jste byli vlastně oblečení hmotnou složkou, tj. různými těly, která jste si oblékali v různých dobách svých inkarnací. Hmotná složka vás až do nynější doby ovládala a mnohé ještě v drobném ovládá. Vaše tělo má některé drobné odpory, i když se vám už hodně ulevilo, a také si musíte ještě splatit své platby. Jestliže se člověk dostane do stavu, kdy se zastaví reakce hmotného těla, v mém případě Ivy, dojde ke změně Vědomí. Vždycky vám zdůrazňuji a na mnoha přednáškách vysvětluji, že já tady vlastně nejsem. Vy vidíte Ivu, ale Iva tu není, Iva je mrtvá. Což je pro mnohé jakoby otazník. Neumí to ještě pojmout. Je to proto, že Ivě se zastavily odpory, to znamená útoky hmotného těla na hmotná těla druhých lidí, a také na situace. A tehdy se vám změní Vědomí. Tento bod vlastního vývoje máte nastavený sami ve svém osudu. Buď v tomto životě, anebo třeba v následujícím, to už je jedno. Když se zastaví odpory na prvních pěti čakrách a otevírá se třetí oko, jinou formou to nejde, jenom tímto přirozeným vývojem se sjednotíte. Sjednotí se vaše Vědomí, protože vaše skutečná realita je Vědomí. Každý z vás vidí jiná těla okolo sebe, které považuje za druhé, a tělo svého jména považujete za sama sebe, což je obrovský omyl. I to vaše tělo, které jste si oblékli se svým vlastním jménem, není vaše a je úplně cizí stejně jako druhá těla. Vaší skutečnou realitou je vaše Vědomí a Vědomí všech hmotných lidských těl.

Ted' jsem udělala takovou předmluvu a může vám dojít, že když o něco prosím či žádám, já žádám sama sebe. Protože jsem člověk, který má zastavené útoky hmotného těla a už je sjednocený ve Vědomí. To, že mám zastaveny útoky hmotného těla, znamená, že jsem absolutně nestranná. Já jsem vším. Já jsem Vědomí všeho a mohu sama sebe vyučovat a vyučuji, jsem učitel, abych vás k tomu dovedla. A tehdy žádám. Jestli jste viděli ten obrázek dvou panáčků, na jedné straně je člověk, který bude mít

ještě uzavřenou hladinu hmoty. Hmota ho nepustí. Druhý bude, dejme tomu, tělo Iva. Má otevřený kanál, to je chodící Božství mezi lidmi. Na první pohled to není vidět. Co řeknu já lidsky, není to samé, co řekne nebo udělá druhý člověk, který by měl odpory. Ten bude ještě stranný. Kdokoliv z vás totiž bude mít ještě odpor těla na cokoliv v hmotné složce, ten je ještě stranný, a pro něj by to byla magie. Nestrannosti se můžete dočkat, až skutečně přijmete cokoliv ve vašem osudu a v osudu celé planety, protože vy jste celá planeta. To je původní Vědomí. Tehdy já jako učitel smím přehodnotit a přehodnocuje vaše Božství, to znamená i moje, společné, činy vašeho těla, které se naučilo už praxi. Nikdy vám nikdo nesebere blok. To je iluze mágovského světa, že vám může někdo něco sebrat. Už víte, jak to pracuje. Mág na vás samozřejmě něco pošle. Vám se uleví, protože obě dvě těla vlastně manipuluje reakce Satana neboli hmoty, který na jednu stranu dělá zázraky. Vy nemáte chtít zázraky. Budou se vám dít, ale jinak, než to bylo předkládáno v obou magiích. Potřebujete se naučit sjednotit. Sjednocený člověk není nemocný, maximálně má nějaké nemoci, které se týkají stáří těla. Ale i to je u něj v životě dovedené k úspěšnému zdaru, kdy se všechny věci vyřeší způsobem, který je nastavený v té době vývojově v medicíně nebo nějakou jinou pomocí, bylinkami, to je také možné. Žijeme přece jenom ve hmotě a čeká nás teď veliká změna, protože už to začíná. Vidíte všechny změny, které se dějí ve stravování. Nastupují s tím, že vám se velice prodlouží věk života. A budete zdravější. Budete vědomější a budete svobodné Božství. Do té doby jste věznem hmotného světa, hmotného Vědomí.

Ostatní čakry, to bohužel budete muset napsat Danečkovi, kde to najít. Je to už namluvené. Člověk, který nemá v sobě blokaci, nemá odpory a neútočí (hmota je mrtvá), je vlastně chodícím Božstvím a vzhledem k tomu, co se naučíte, může vaši platbu přehodnotit. Přehodnocuje to vaše vlastní Božství ve spolupráci s vaší hmotnou schránkou těla, kdy víte, co jste se naučili, a jde to pouze v této době, ve čtvrté dimenzi. To znamená v přechodné době mezi třetí a pátou dimenzí. Jindy to nejde.

Zdravím tě, Ivanko i nás všechny. Před chvílkou mi spadl do hlavy dotaz a myslím, že by mohl být užitečný všem, kteří ještě hledají sami sebe. Jsme Vědomí. Tolikrát jsi nám to opakovala a opakuješ. Jsme Jednota. A uvědomme si, že tělo není naše. V posledních přednáškách to zaznívá čím dál častěji a někteří z nás to už chápou, žijí a uvědomili si. Mně například moc rezonovala tvá slova v poslední přednášce, kdy doslova říkáš: „Vy v životě jste nikdy netrpěli. Za vás trpělo tělo. Do prdele chápete to? Jste Vědomí.“ A moje otázka zní: Opravdu to nyní, v tuto dobu, můžeme pochopit jen a jen sami? Mohu si to já jako Vědomí, které je ještě v těle uvězněno, uvědomit? Spíše vnímám, že to musím nějak prožít, protože to uvědomění přijde samo. Kdo to tedy má chápat? Vědomí Já samo? Moc děkuji za odpověď. V klidu si počkám, až na ni v některé přednášce zbyde chvílka. A pokud ne, nic se nestane. Děkuji ti za vše, co nám dáváš. Petr.

Doufám, že se na mě nebude jedna báječná dušička, která tady sedí, zlobit, budu vyprávět včerejší příběh. Měli jsme včera setkání s teplickými děvčaty. Bylo to moc krásné, děkuji. Jedna z nich mi vyprávěla krásný příběh. On rezonuje i s tím,

vzpomeňte si, jak jsem vám vyprávěla, že když jsem otěhotněla s Lucinkou, za dva a půl dne, pětadvacátého prosince najednou přišlo moje Nadjá, obrovský stav blaženosti, a pozorovalo, kde to jsem. A dívala jsem se na ruce, co to mám. Jako Bůh to vidíte takové divné, ale je to příjemné. Veliký nádherný mír, klid, blaženost. Stav, ze kterého byste možná nikdy nechtěli ani vyjít. Ale pozor, pokud se vám to stane, nemějte najednou pocit, že o to nechcete nikdy přijít, protože v tu ránu to ztratíte. To už jste si vyzkoušeli. A včera právě jedna z žen, co jsme se tam sešly, vyprávěla příběh. Nedávno byly volby a tato žena se snažila intenzivně v předvolební době i v době čtrnácti dnů voleb trochu agitovat své okolí a vysvětlovala lidem, proč nevolit pana prezidenta Zemana. Vehementně se do toho opírala, bojovník za lidská práva. V den, co se šlo k druhým volbám, když už tam zůstal jenom pan Drahoš a pan Zeman, šla dělat do kuchyně kafe nebo čaj. Říkala: „Představ si, najednou jsi za mnou stála ty. Já jsem věděla, že za mnou stojíš. Neotočila jsem se, jenom jsem tě cítila a vnímala. A říkáš: „Marci, víš, že vyhraje Miloš Zeman a ty budeš strašně ráda.“ Přišel pocit toho boje sama se sebou: „Jak to, že vyhraje Zeman?“ Náhle mi to došlo a přišel obrovský mír. Já jsem byla už šťastná. To byl nezapomenutelný zážitek. Pak jsem si šla lehnout. Trvalo to ještě nějakou dobu. A já jsem v té blaženosti plavala.“

To už je úžasná hranice. Ano. Veškerý děj jako Bohové jste chtěli a netlačte to, co chce vaše hmota. Zažijete úžasný mír. Všechno je přesně tak, jak má být, a je to dopředu vámi nastavené. Vy jste souhlasili s tím, že se potopíte do hmoty této planety, tohoto DNA a všechno, co se děje, se děje správně. Už před sedmi lety, když jsem začala povídat a přednášet, jsem vám vysvětlovala, jaké je tu geniální prostředí. Aby jednou mohlo dojít ke zborcení našeho systému, který je nastavený na peníze a na všechny hmotné věci, abyste se mohli soudit o majetky, tahat a hašteřit s různými sousedy a příbuznými. Je nastaveno, že se to zbortí. A když se to má zbortit, napřed musí být strašný průser. Proč se zuby nehty bráníte průseru? On je dobrý, chápete to? Honem rychle zalezte někam do mezer.

Ještě vám chci vysvětlit k tomu, co se stalo Marcelce, což je nádherné, když se vám to stane, prosím vás, nevidíte Ivu. Iva v této chvíli byla Marcely původní Vědomí Boha, ale bylo využito, aby viděla vnitřním zrakem Ivu, protože by si ještě nebyla jistá, kdyby přišlo vlastní Nadjá. Ještě byste to považovali s vyděšením a s velikým překvapením za něco jiného. Vaše Nadjá přesně ví, v jakém stavu jste a co potřebujete prožít. Pozor, kdybyste měli s Ivou sny, můžou být od Nadjá a můžou být i od Satánka. To poznáte, k čemu vás ve snu tělo Ivy bude nabádat. Rozeznáte to velice dobře.

Takže ano. Přesně to, Petře, patřilo tobě k té odpovědi. Přesně to může přijít každému z vás, když si uvědomíte, že není s čím bojovat, že ten, kdo bojuje, nejste vy, a on (Satan-Ego) vám to podsouvá. To si musíte zažít každý z vás a máte to nastavené. Kdybyste to chtěli zuby nehty zažít, tak to odstrkujete, protože posilujete hmotné Vědomí. Počkejte si, ale nevyhlížejte do budoucnosti, kdy to přijde. To už je zase mínus. Nenene. Žijte. Nepotřebujete to mít. Co nemám, nepotřebuji mít.

Milá Ivanko, zdravím. Děkuji za to, že tě mám v DNA a chtěla bych se podělit o svůj zážitek. Jeden člověk zabývající se investicemi měl včera

webinář na téma finanční krize. Pracuji jako účetní a finance jsou trochu i mé téma. A tak jsem se na webinář mrkla. Paráda. Necelou hodinu mluvili o tom, proč a jak probíhají finanční vlny ve společnosti a jak poznat, že se blíží krize, celkem pro mě logické a přirozené věci. Pak připomněl, že se lidé v průběhu krize dělí na dva tábory. Ti, co mají strach, panikaří a dělají neuvážené věci, a ty druhé, co ovládají své emoce, jednají v klidu a dokážou na té krizi vydělat (to známe, když jsi vyprávěla příběh, jak po povodních zadlužený zedník konečně sehnal práci). Krásně mi pomohlo podívat se na různé role, které tu hrajeme. A pak najednou přišel zlom. V okamžiku se změnil v Satánka. Fakt to měl v očích. Napasoval se do role spasitele, který na své akci každému přeprogramuje myšlení na boháče, převede své klienty do druhého tábora, který bude vydělávat na strachu těch druhých. Pak řekl cenu za dvoudenní akci od osmi do dvaadvaceti tisíc, při přihlášení do konce vysílání webináře na polovinu. Hahaha. Webinář mě už přestal obsahově zajímat. Nechala jsem ho puštěný a jen jsem vnímala tu hru. Uvědomila jsem si svůj pocit, když jsem věřila podobným věcem a doufala, že mě opravdu spasí. Uvědomila jsem si svůj pocit, když jsem něčemu fanaticky věřila a chtěla jsem lidi zachraňovat i proti jejich vůli. Uvědomila jsem si svůj pocit, když jsem opovrhovala takovým chováním. Uvědomila jsem si, jak všechny tyto pocity odešly a zůstal tichý souhlas s tím, co se děje. Asi po půl hodině stále ještě agitoval, v klidu jsem to vypnula a z jeho hry vystoupila. Viděla jsem, že to musí udělat, musí ještě spoustu lidí prozkoušet. Uvědomila jsem si krásu Satánkovy hry, který je mimo, když jsem mimo jeho vliv. Tak uvidíme, co bude příště. Přeji krásný den. Milada.

Výborně. Teprve tehdy, když to nebude odsuzovat, se vám skutečně podaří prohlédnout tu hru a budete za to vděční, protože všichni skutečně musíte být prozkoušeni. Vy už to máte samozřejmě za sebou, většinu věcí máte za sebou. Už byste nevlezli do podobných dějů, ale uvědomte si, že do nich nalezete právě proto, protože jste je kdysi prožili. Všechny vaše osudy, kdy jste v inkarnacích trpěli jak zvířata (tedy trpěla vaše hmota těla, jak už dnes víte), vám byly k užitku. Prosím vás, už nikoho nezachraňujte ani rodinné příslušníky, tam jste ještě trošku zatíženi. Stačí zmírnit. Zmírnit promluvou odpor dotyčného, který by trpěl. Když se vám to podaří, slovo je nejdůležitější. Mnozí z vás už jste skutečně Bohové a ukazujete to svým chováním, jak přijímat věci, které se dějí. Úplně zázračně se vyřeší takzvané neřešitelné věci, které před tím vypadaly děsivě, i tím, že zmírníte skutečně napětí. Musíte to fakt prokázat hlavně v rodině. Např. vdá se vám dcera, ožení se vám syn a najednou se vašemu dítěti něco děje. Pozor, u syna musíte stát právě na straně jeho ženy a udržovat jeho odpory, aby se změnil. On to musí dokázat. Budete taková matka-nematka, tchýně-netchýně. Potřebujete pochopit, když zmírníte odpory u obou jedinců, všechno se vyjasní. Všechno se uhladí. A ne zuřivě bránit to své dítě, které jste porodili. Tím jen přilejete olej do ohně. To už jste si všichni vyzkoušeli.

Ahoj Ivi, mám dotaz na dojetí. Když si něco uvědomím, mám pěkný pocit dojetí. Přitom cítím v krku takový blok jakoby bolest, jakoby to neprošlo dále. Po chvílce se to zklidní. Je to chvilkové. Co to znamená? Děkuji za zprávu a zdravím. David

Ano, Davide. Uvědomte si, dojetí začíná v srdeční krajině. Přijde taková vlna prožitku, buď hudba, nebo dostanete krásné květiny. Milovaný člověk vás obejmě nebo vás nějakým způsobem pochválí. V tu chvíli ani nemůžete mluvit. Uvědomujete si, že to je záležitost krku. Ano, to je nastavené, ale nebojte se toho. To nic není. Vy byste se chtěli jenom vyjádřit, ale dojetí nejde vyjádřit. Proto tlak nastává, ale je to v pohodě. Není to nic špatného. Dojetí je souhlasná emoce. Tady souhlasíte. Tu budete mít ještě v páté dimenzi asi do desáté čakry, což je ještě hodně životů.

Ahoj Ivo, srdečně zdravím. Téměř po roce se hlásím s několika otázkami k homeopatii z důvodů objasnění jevů při použití homeopatik. Při poslechu tvých přednášek jsem si všiml, že se posluchači tvých přednášek na homeopatii ptají. Mé otázky jsou přímé, protože tvé odpovědi přicházejí z pozice čistého Vědomí. Díky Bohu za ně. Je mi naprosto jasné, že tvé přednášky a rady vedou nás buňky květu slunečnice k hlubokému pochopení sebe sama i našich bližních. Vedou nás k nevytváření odporů a jsou velice návodné k tomu, jak si nevytvářet příčiny životních potíží i nemocí. Kdo to zvládne, nepotřebuje v převážné míře žádný z léčebných systémů. Léčebný systém je i homeopatie. Má své zákonitosti v rovině hmoty a energie. Jedná se o vyvažování polarit životních sil.

A nyní k věci. Otázka číslo jedna. Po správně zvoleném homeopaticku dojde vždy k uvolnění zablokované negativní energie jako je uvolnění emocí, následované zvýrazněním aktuálních tělesných potíží a v nitru probíhá zlepšení v rovině psychické rovnováhy. Dojde tedy k vybití odporů vztažených příslušnou osobou k sobě samé. Otázka: je toto děj podobný platbě po pochopení osobního problému a jeho zvládnutí v praxi?

Ano, je to podobné, akorát ten moment vy jako homeopati potřebujete vysvětlovat. Pokud znáte učení IA, je to důležité, protože už musíte vědět, že člověk sice něco pochopí, což je vlastně v této fázi bílomágovské, dojde k vybití, ale ten člověk to neumí. Pokud by to uměl, vysvětlili byste mu, proč třeba na trojce bude mít problémy s játry nebo se slinivkou, žlučníkem, to je jedno. Protože neumí respektovat situaci, odstrkuje své životní situace nebo dokonce lidi okolo sebe, zlobí se na ně, sám si zase příště zablokuje věci. Homeopatie je jakoby mezischůdek, samozřejmě. Zdaleka ne každý homeopatický pacient či klient tuto zkoušku zvládne. Buď není dostatečně poučen, nebo nepřijal poučení od homeopata.

S tím se musíte jako homeopati smířit. To zkrátka jinak nejde. Nemůžeš zachraňovat zuby nehty. Pokud to zvládneš, výborně.

Když člověk žádá nebo hledá další lepší homeopatikum k odstranění svých zvýrazněných potíží, pokud této žádosti homeopat podlehne či vyhoví, jsou oba na jistou dobu v pasti.

Ano. Ty bys ho zachraňoval a on by zase musel něco dělat, aby to pokračovalo. Vidíte, jaká to má pravidla. Dříve ve 3D, když jste ještě neznali tyto věci, přišel vám život obrovsky chaotický. Nyní se vám najednou všechny kostičky přeskládaly a už umíte vidět dopady. Umíte odhadnout, co se bude dít. Skutečně se všechno tak děje.

Následuje boj s projevujícími se energiemi. Nedošlo k přijetí, aby byla umožněna jejich transformace, a to je pak pravé peklo z množství natlakovaných kotlů. Otázka: Plyne z tohoto jevu záměr, že i po použití homeopatie musí člověk dozrát, aby byl schopen přijmout stavy plateb?

Samozřejmě. Ano. Uvědomte si, když nepřijmete platbu, děláte další odpor. A většinou je to v té samé úrovni, kdyby to bylo třeba na trojce, můžu udělat ve stavu platby odpor znovu, že to nechci na té trojce, anebo můžu třeba fňukat. Nebo tě můžu jako homeopata zkritizovat. Člověk si pak roznáší ještě další možné blokace v systému těla, ale neví to, není schopen pochopit jednu základní věc. Může se zablokovat i pocitem, že mu nikdo nepomůže. A ty zase musíš přijmout, že jsi mu nebyl schopen pomoci, protože víš, že to nejde, on sám sobě musí pomoci. Vyvazujete se ze společných dějů, které vás oba stahují na dno. Nejste tady v roli spasitele. To věděl i Ježíš, že není spasitelem, když už jsme u toho, abyste to dokázali dobře pochopit. Znal pravidla, akorát vám je musel zahrát přesně tak, jak se to tenkrát zahrát muselo. Ještě 2 000 let jste nebyli schopni pochopit skutečnost Bible.

V časově delším průběhu homeopatické péče přichází podobných plateb více. Je to vždy zkouška nejen pro klienta ale i pro homeopata.

Teď jsme o tom mluvili. Ano, člověk si to může roznést po celém těle, a když homeopat nebude vědomý, jako už jsi třeba ty, a byl by to člověk chtějící zachraňovat, tak se tím také samozřejmě poškodí. Vidíte, jak je to křehký led, ale všichni se učíte. Všichni se učíte dobře.

Druhá otázka. Druhým častým jevem je laické užívání homeopatik bez znalosti homeopatických zákonitostí. V takových případech se stává, že po užívání homeopatika zmizí tělesná potíž bez jejího viditelného zvýraznění, tedy vybití.

Víš, proč to je? Ten člověk tomu věří. „Hele, Káťa mi řekla, že když si vezmu tyto tři kuličky, že se mi uleví.“ Věřící tomu, má důvěru. Nebojí se ničeho. Ano jakoby se odehraje zázrak.

V tom okamžiku se to jeví jako zázrak, který však bývá následován přesunutím potíží do jiné, většinou hlubší části těla, a je provázen třeba i málo znatelnou psychickou nerovnováhou. V takovém případě se jedná o potlačení či zatlačení potíží do životně důležitých struktur těla. Není to

lčba, ale destrukce. I toto je dobrá životní zkušenost. Je dobré ji přijmout, protože i zde existují kroky k nápravě. První až třetí krok je vhodné uskutečnit souběžně. První krok: Homeopatikum, které tento jev vyvolalo, neopakovat, neužívat. Druhý krok: poslouchat Ivanku. Třetí krok: zvýšit intenzitu koloběhu energie v těle zvýšením pohybu na čerstvém vzduchu, příjem energeticky hodnotných potravin jako jsou loupané slunečnice, jádra ořechů, živá, čerstvá zelenina atd. Čtvrtý krok: pokud potíže trvají, je na vašem rozhodnutí, zda se poradíte s kompetentním homeopatem. Omlouvám se za obsáhlejší sdělení. Věřím, že tato zmínka prospěje i dalším posluchačům.

Výborně, Péto. Na to přečtení jsem se těšila. Musíte si uvědomit, že všichni lidé se nedostanou k učení IA, nic není náhodné. I kdybyste nevědomému člověku všechno předložili nějakým způsobem na talíři, on to stejně odmítne, protože tomu nebude rozumět. V tu chvíli ho Satan od toho odvrhne, protože má ještě veliké odpory. V této době lidé dostávají dost na frak a bojí se komunikovat s různými jakoby duchovními lidmi. Já jsem sice podle struktury duchovnosti prozatím na planetě nejvyšší, ve smyslu pokory. Ale pozor, pro některé ne, samozřejmě, protože nejsem pro ně vhodným učitelem. Ještě jim chybí nějaký učitelé pode mnou a nejsou schopni v této míře pochopit Ivy obyčejného člověka. Ještě nemají dost blbostí. Vezměte si, takový člověk se bude nudit, bude toužit, bude si myslet, že má obyčejný život, zatouží koupit, já nevím co, nebo se vrhnout do něčeho úplně šíleného. Pak dostane strašně na frak a uvědomí si, jak by mu bylo dobře, kdyby žil obyčejný život. Lidé to potřebují prožít, a s tím souvisí samozřejmě platby.

Ahoj Ivo, srdečně tě zdravím. Mé otázky obsahují tentokrát malou rekapitulaci a ujasnění pojmů souvisejících s lidským bytím a lidskou bytostí. Prosím proto o opravy, pokud se v níže uvedeném mýlím. V současné době chápu lidskou bytost jako celek, který má, zjednodušeně řečeno, následující složky: tělo a jeho reakce, mysl a emoce, lidskou vůli a Ego, Duši jako část Vědomí Ducha a Vědomí Ducha vyzářené z podstaty Stvořitele. Každá lidská bytost existuje prostřednictvím jejich výše uvedených složek. Jejich vstup projevu je zcela osobitý neboli jedinečný. Pojem Ducha chápu jako stav bez lidské vůle, energii všeprostupující a oživující i jako Vědomí respektující plně všechny stupně existence. Dá se tedy říci, že Duše je složka částečně oddělená od Vědomí Ducha?

Ano i ne. V Jednotě je obojí pravda. Ano i ne, jako tam máš všechno a nikdo. To je také stejnost. Duše je vlastně Duch, který ještě neprošel úsekem 3D. To znamená, má málo zkušeností. Vždycky jste v sobě obsahovali největší světlo a všechny složky, které tady jsou, jsou jím obdarované. Je to vaše původní světlo. Vaše Bytí, tím skutečně jste. A to gro, ten Duch je obsažen v celém vesmíru a je stejně hodnotný v každé dimenzi. V té třetí je to nejdramatičtější, tady si vlastně Ducha ještě neprožíváte. Ducha začínáte prožívat poprvé až v páté dimenzi, jako kdybyste přišli do další školy, a ta bude zase mít první třídu. Předtím jste byli jenom připravovaní studentíčky na první třídu, žáčkové, abyste věděli, kdo vůbec jste. Do této chvíle jste to nevěděli. Považovali jste se

za hmotnou složku, která se bála smrti. Neustále jste bojovali proti všemu, protože jste potřebovali najít své zkušenosti.

Duše je to samé co Duch, akorát ten Duch neprošel obdobím devítiletky. Dobu, která je bezpodmínečně nutná na průchod 3D stavem. To je stav, kdy vládne hmotné Vědomí. Hmota nad vámi. Teprve když nabere Duše sto procent zkušeností, mizí. Duše zmizí a vy si vzpomenete. To je ten princip. Vzpomenete si, kým jste byli. Je to nádherný stav blaženosti, kdy skutečně nemáte žádný odpor, a hmota umře. Jdete po ulici a nikdo vám v hlavě nekecá. To brblání je unavující, znáte to. To je nekonečné. Ale pozor, kdybyste ještě někdo brblání v hlavě měl, neodmítejte to. Tím byste posilovali hmotné vědomí a nezbavíte se toho. Buďte vděční, že brblá. Takové jako: „Ježíš, ty jsi hodný, bez tebe bych to nedal.“ Ano, pak Satánek zaleze. Jakýkoliv odpor vytvoříte, posilujete jeho doménu, a když si to uvědomíte, přijmete fakt všechno, jedine pokora vás skutečně osvobodí.

Duše ví o existenci vyšší vůle a všeprostopujícího Vědomí Ducha? Navzdory tomu je záměr Duše zacílen na realizaci v dualitním světě, kde Ego a lidská vůle vystupují do popředí jako hybná síla v životě člověka?

Sjednocený člověk nevidí už podsvět. Žádné bubáky, démony, nepřichází ho nic strašit a nevidí jednotlivé složky Duše. Právě Duše, která ještě nemá hodně zkušeností a je samozřejmě obalená, přifařená, přilepená, přišpendlená, přiřítá k tělu se jménem, je ovládaná hmotou. To znamená, Duše ještě přebírá odpory těla, které na ní hraje, je slabá jako Vědomí a nemá moc zkušeností. Tělo vám něco podstrčí, vy si to seberete a řeknete: „Á deprese, ta je moje.“ Tak je vaše. Tělo vám projektuje duchy a všechny tyto složky, protože mu to vyhovuje. Ale člověk, kterému zemře odpor a ustane střílení jeho těla na okolní svět, na vlastní Vědomí pod příkrývkou druhých lidských hmot, už to nemá. A je to obrovské osvobození. Souvislost tady je, Ego je pro vás velmi dobrým učitelem. Kdybyste tím neprošli, nikdy byste se nemohli postavit a jednou se svobodně nadechnout ve hmotné složce. Byli byste pořád jen rozplizlé Vědomí, které by jenom existovalo. To by nestálo za to. Je pravda, že třetí dimenze je velmi úmorná a dlouhá, ale pak už je to hezcí. A každá další a vyšší dimenze vás bude učit jinému stavu Vědomí a pokaždé to bude úžasné revoluční změna. Je to hezké vždycky.

Mysl hodnotí situace a děje ve smyslu dobré, špatné. Emoce dávají tomuto hodnocení sílu, náboj buď blahořečící, je-li hodnocení ve prospěch jedince, jindy útočnou a zraňující, když je hodnocení v neprospěch jedince.

Ano, každý z vás přítomných 150 nebo 100 lidí, nevím, kolik vás tu je, každý z vás budete vidět jednu situaci jinak. Rozdělíte se možná i na tři skupiny. Jedni to budou považovat za dobré, druzí to budou považovat za špatné a určitým lidem už to bude šumafuk. Ještě jakoby kmitáte mezi dobrem a zlem. Potřebujete vědět, že tak jak to je, to zkrátka má být a je to potřebné pro váš vývoj. Člověk, který by mi nerozuměl, bude říkat: „Hele, ta Adamcová říká, že je všechno dobré, a co se tady děje všechno za hnusy na planetě.“ Ano, je nutné děj projít, aniž by to s vámi zacloumalo, právě proto, abyste

prokázali, že to s vámi už nezacloumá. Je dobře, že tím procházíte, osvobodíte se od nadvlády hmotného Vědomí, a to je důležité pochopit. Bez kroku pochopení v této oblasti se nedostanete dál. Mysl je i v tomto smyslu nahraná v DNA v těle a každý den skutečně tam je nahraný jiný díl otočky naší planety. Je to fakt nádherný proces. Hmota je úžasná.

Na tento řetězec navazují reakce v těle, které mají stejnou povahu.

Ano, když to vidíte negativně, máte negativní odmítající emoce, které něco nechtějí. A máte toužící emoce, to jsou prosby, kdy chcete, aby něco bylo jinak. Obojí vás drtí. Vždy nechcete, co se děje, chcete něco jiného. Ať ve smyslu dobra nebo zla. Zkuste si představit, kdyby vaše dítě třeba bylo obrovsky zadlužené, strašně byste toužili mu pomoci. Budete se tím příšerně trápit, svému dítěti chcete pomoci, sháníte peníze. Drtí vás to lítostmi, odsudky, bědováním, vztahovkou, že se to děje vašemu dítěti. Budete zborcení, přitom vaše dítě to potřebuje zažít, aby se mu např. odbourala pýcha. Chtěl mít čtyři auta, tři baráky, půjčil si, zadlužil se, a teď to musí pochopit. Všechno ho dožene. Vy byste mu svou pomocí nepomohli, naopak byste mu tím ublížili, proto vám to stejně v osudu není dovoleno. Vás to rozerve a budete nemocní. Já vím, že je to těžké, ale vy máte za úkol, už jsem o tom dneska mluvila, vašemu dítěti jakoby podržet psychiku. Jenom ho udržovat v co nejlepším stavu. Jestli to dokáže s vaší (třeba i takovou) pomocí, už to má v osudu nastavené. Možná bude i selhávat, někdy sklouzne do horšího stavu, bude vám možná i volat, bude se potřebovat s vámi sejít, potřebuje to nějakým způsobem probrat. Skutečně svému okolí pomůžete nejvíce udržením klidu a promluvou, a musíte brát v úvahu, co vaše dítě dokáže a co ne. To je strašně důležité, děj je nastavený. Vy sami vůlí člověka s tím neuděláte vůbec nic.

Na tento řetězec navazují reakce v těle, které mají stejnou povahu, jako jsou záměry Duše, tedy záměry Ega a lidské vůle, jako je výsledek hodnocení mysli a povaha emočních reakcí, které navazují ve stejném ladění reakce tělesné.

Ano.

Projevující se v činnosti tělesných orgánů, buněk podle zákonitostí duality ve hmotném světě.

Ano, přesně tak, jak se chová děj ve vyšším světě, se chová děj, který máte v buněčném těle. Viz. Křečany, tam jsem vysvětlila přesně na každé úrovni, co děláte a jaké dopady pak na vás jsou. Přesně v té úrovni, kde jste to vytvořili, se vaše buňky chovají stejně. Takže vidíte, že sami sobě děláte to, co jste udělali světu. A pozor, následná nemoc a platba vás zachrání od dalších hovadin. Když vás něco bolí, už nemáte sílu, abyste něco zachraňovali: „Seru na to, ať si to vyřeší sami. Já si zalezu do postele a budu si tam chvíli kňučet.“ Ano, perfektní, super. Já vím, že to zní hodně dramaticky, ale je to tak.

Tak na každého působí myšlenky obrany, útoků, ale i chvály, pokud si je přivlastníme?

Ano, samozřejmě. Pozor, kdyby se Iva chválila, jaký je borec, to byste viděli, co by se s Ivou dělo. Neskutečné. Jakmile jste scelení, musíte vědět, že to dělá Božství samo. Vše je program Boha, můj program, to znamená nás všech, děje, který se odehrává. Není to Iva, která to přináší. Kdybyste nebyli připraveni, žádná taková buňka jménem Iva by zde neseděla. Nebylo by to možné. Proto se také tato buňka narodila přesně pro tuto dobu. Kdyby tu nikdo nebyl připravený, nemohlo by probíhat žádné vysvětlování, protože by tady nebyl nikdo, kdo by chápal. Vidíte, že to je společný proces vývoje planety. Jedná se o osvobození části planety. Já jsem vám nedávno vysvětlovala, že je tady devět tříd, které prezentuji jako předtvar té devítiletky, kterou teď opouštíte. Ano, je to tak, ale vy jste si doposud mysleli, že těch tříd je hodně v lidském světě. Není to tak. Na planetě jsou všechny třídy. První třída byla jenom prázdná planeta. To znamená jenom horniny. Druhá třída jsou mikroorganismy. Třetí třída jsou rostliny jednoduché. Čtvrtá třída jsou jednodušší živočichové. Až šestá třída je teprve člověk, ale člověk, který žije ještě v hodně dramatických podmínkách, který se nedostane ještě ani do stavů magie, černé ani bílé. Na základních přednáškách uvidíte, teprve když jste pod třetím okem, začínáte útočit černou magií. Nemáte zvládlou moc a už víte, že cokoliv si přejete, se vám splní. A zneužíváte najednou té moci, abyste ovládali druhá lidská těla, ale nevíte, že to děláte sami sobě. Mezi pátou a šestou čakrou je asi sedmdesát životů, tak si vezměte, kolik si toho ještě musí člověk prožít. Samozřejmě on ví, že se to děje samo, ale světu to neřekne. Pokládá tu sílu jakoby za svou. Ještě to neumí říct. Následuje bílá magie a má to také ještě složitě. Ale člověk, který jde do pokory, ten se přizná.

Já si pamatuji, jak mě velice mile překvapil Boris Filan, to byl kamarád Jožo Ráže, a jednou byl na nějakém rozhovoru v televizi. To bylo nádherné. Nevím už s kým, možná s panem Šípem ve Všechnopárty. A vyprávěl, že jako patnáctiletý kluk měl největšího kamaráda Jožo Ráže. On ho měl hrozně rád. Kluci už asi od osmé třídy měli založenou kapelu a hráli, Boris mu skládal. Kamarádili spolu od první třídy. On říkal: „Já jsem byl tak strašně nešťastný z toho, že o něj přijdu. Věděl jsem, že jdeme na střední školu a naše cesty se rozejdou. A já jsem ho měl moc rád.“ A bylo na tom člověku vidět, že má rád lidi. Říkal: „Bylo nádherné dělat s ním hudbu a najednou jsem dostal dar. Já jsem začal vidět, jako když letím nad zemí, jako kdybych měl křídla nebo letěl letadlem, letím, letím a na té zemi se najednou rozsvěcovala slova, tam bylo hodně slov, a já jsem ta slova jenom psal a vznikaly texty pro Elán. A to mě zachránilo, protože Jožo si mě nikdy nepustil od těla a naše cesty se nerozešly, jinak by se mi ztratil.“ Moderátor mu říká: „No, ale vy už nepíšete?“ A on říkal: „Já už to taky nepotřebuji. Já už vlastně nepíšu, protože to nevidím.“ Už ztratil důvod psát, protože o kamaráda nepřišel, stýkají se dodnes. Kdo se umí přiznat, že to není jeho zásluha, že mu to do té hlavy spadlo samo, to už je slušná úroveň. Většina z nich se pyšní: „Hele, to je moje.“ A klepou si po ramenech. Pozor, to je hodně, hodně, hodně vachrlaté.

Milá paní Ivo, obracím se na vás s prosbou o pomoc. Vím, že jste dotazy zavalená, ale budu se snažit být stručná. Je mi 60 let, jsem rozvedená. Mám dvě dospělé děti a dva sourozence. Otce neznám. Matka se rozvedla, když mi byl jeden rok a bratrovi tři roky. Asi v mých devíti letech se znovu

vdala. Bohužel toto manželství po dvou letech skončilo úmrtím nevlastního otce. Hodně pil a zemřel na cirhózu jater. Narodila se z něj moje mladší sestra a matka nás vychovávala víceméně sama, což nebylo jednoduché. Od dětství jsem trpěla na úzkosti spojené s nevolnostmi a zvracením. Vyvrcholilo to porodem syna v roce 1991, když jsem kvůli silným depresím musela být hospitalizována. Po propuštění z nemocnice se střídala horší a lepší období, zkoušela jsem všechny možné alternativní metody, včetně bílé magie. Mám dvě zasvěcení Reiki. Nakonec jsem musela kvůli zdravotním problémům odejít ze zaměstnání v roce 2013. Dodnes jsem pobírala invalidní důchod. Nyní už jsem ve starobním důchodu. Už několik týdnů poslouchám vaše skvělé přednášky a snažím se řídit vším, co nám radíte. Jsem si vědoma, že můj hlavní problém je, že neumím udržet emoce na uzdě, a to občas ani ty kladné, a pak mi to tělo dá vyžrat se vším všudy. Chci se zeptat, zda je pro mě vhodná meditace. Hodně mi pomáhá. Jen sedím se zavřenýma očima a sleduji dech. A co například meditace Šesti ctností srdce, kterou popisuje na Youtube pan Jiří Vondrák z Teplic. Čím déle poslouchám vaše přednášky, mám i více otázek. Osobně se dostanu na vaši přednášku v Brně v červenci 2018, kde si budu moct vše vyjasnit. Nakonec vás chci poprosit, pokud je to možné, abyste se na mě podívala, na můj karmický zápis, a poradila mi, co mám dělat a jak s čím pracovat. Omlouvám se, s tou stručností se mi to moc nepovedlo, děkuji. Krásný den. Marta, Brno.

Marto, je vidět, že moc ještě z přednášek neznáte. Napište si na adresu dan.hrabal@gmail.com o audio nahrávky. Jenom vám vysvětlím ve veliké rychlosti problém meditací. Meditace samozřejmě ne. Meditace je nastavená na stav 3D planety a v této době spíš vytváří odpory proti tomu, co se odehrává. Ale nevidím meditaci v tom, že budete jenom sedět se zavřenýma očima a pozorovat dech. To si klidně dělejte. Takové to zklidnění se, to si dělat můžete. Ale nepokoušejte se dělat meditace, záměrem sednout si do meditace je vždy spojit se s Božstvím. Bohem jste vy sama. Jestliže v běžném životě budete odmítat děje, ať v rodině nebo v práci, v mezilidských vztazích, situacích, které jsou rozděleny ve vašem hmotném těle na levou a pravou stranu, stále budete tvořit bloky, a i po meditacích vám bude hůř. Usadat v klidu si ale můžete. Více se ale dozvíte na audiích, proč meditace ne. Proč je to vlastně systém odporu v této době. A bude vám to více jasné. Máme v této době štěstí, že technika pokročila, a když jsem přišla, mohlo se všechno nahrát. Vezměte si, kolikrát bych musela jednotlivému člověku všechno vysvětlovat. To jsem si zažila dvanáct let.

Milá Ivanko, prosím doporučujete výrobky pro zdraví firmy Energy?

My jsme o tom debatovali dost na FB ve skupině. Tam jsem se ozvala. Prosím vás, firma Energy nakupuje obrovsky čisté bio byliny. Dokonce i byliny, které nerostou v naší oblasti. Třeba dračí krev. A nejde jenom o to, jestli to brát budete nebo nebudete. Víte, když budete člověk, který bude přijímat život takový, jaký je, tak vám třeba pomůže bylinka z vaší zahrádky nebo čaj, který si koupíte v obyčejné drogerii nebo obyčejném obchodě. Jde o to, abyste si uvědomila, že si člověk v tom jádru má uchovat zdraví.

Pokud máte nějakou platbu, můžete si pomoci. Můžete si pomoci vším. Ale nemyslete si, že odpor proti vaší nemoci vám pomůže. Ten by to samozřejmě uzavřel. Potřebujete nemoc, platbu přijmout: „Zasloužím si.“ A skutečně si to nějakou dobu odšlapat a pomáhat si přípravky, ale neočekávejte od toho nic. Někomu to pomůže, někomu ne. Právě podle toho, jak děje prožíváte, jakou chemii máte v těle, a podle toho, v jakém stadiu je vaše platba.

Prosím, je moudré nastěhovat se do domku po manželových rodičích? Samé hádky, zloba, emoce. Nebo je lepší domek prodat?

Prosím vás, vy máte základní negativní emoci, a to je strach. Jestliže se budete bát, že se budete hádat, až se tam nastěhujete, tak se hádat budete. Protože si posílíte hmotné Vědomí těla. To je to, co se vám snažím vysvětlit. Vy se můžete jenom rozhodnout. Buď ho prodám, nebo ho neprodám. Pokud vy se se svým manželem nehádáte, také byste samozřejmě neměla odsoudit manželovy rodiče, jestli se hádali nebo nehádali. To je věc jejich hmotných těl. Proto my nemáme posuzovat ani druhé lidi, a pak už stačí se jenom rozhodnout. A je to na vašem rozhodnutí. Ne na mém. Ale se strachem to nedokážete. Jestliže si koupím dům a bude se o něm říkat, že tam straší, a budu se bát, budu nastražená, hmotné Vědomí se posílí. Pak budete vidět tyto věci, protože to vytváří vaše hmotná složka, která využívá podvrhnutého strachu, který jste si přivlastnili, a pak si zasloužíte bubáky.

Mohu poděkovat léčivým prostředkům? Ivanko, děkuji, že mě léčíte. To samé se týká objímání stromu občas, ale před jejich objetím poděkovat, naladit se na něj. To samé se týká jídla, pití. Děkuje se Bohu nebo přímo té konkrétní věci. Bohu se děkuje, že?

Pamatujte si. Už jsem to někde vysvětlovala, asi jste to nečetla. Vy děkujete tím, že nemáte odpor. Bůh nerozumí slovu, rozumí prožitku.

Nedávno jsem vysvětlovala, jak mě někdo obvinil, že mám asi odpor. Když někomu šlápnu v trolejbusu na nohu, tak mu řeknu: „Prosím vás, to je mi hrozně líto, já se moc omlouvám.“ Ale líto mi to vůbec není. Nebo řeknu: „Už se o tebe bojím, co blbneš, co to vyvádíš?“ Nebojím se, ale řeknu to, protože lidé by mi nerozuměli. Kdybych na vás jenom civěla, tak vám nic nepředám. Já to zkrátka neprožívám. Tady jde o prožitek. Člověk, který nemá odpor, děkuje automaticky, aniž byste Pánu Bohu museli říct: „Pane Bože, děkuji.“ Pozor. Když budete děkovat a přitom prožívat negativní emoci, třeba zlosti nebo kritiky na situaci, tak neděkujete, i kdybyste se uděkovali tisíckrát za minutu. Prožitek je nejdůležitější, Bůh je skutečně ve všem. Ve stole, v domě, zkrátka ve všem, ve všech i v jídle, které jíte. Ano, protože to je každá třída. Třídy na planetě (už jsem o tom mluvila) jsou horniny, rostliny. Všechno, co existuje, je skutečně v té jedné kuličce DNA. Kuliček DNA existuje veliké množství a vy později budete v DNA skákat, v páté dimenzi, ale na to si teprve počkáte. Takže prosím vás, když budete vděčná ve smyslu: „Ježíš, to je dobře, že se teď najím...“ a s radostí to sníte, tak děkujete i kdybyste neděkovala.

Mohu poděkovat Stvořiteli ráno: „Děkuji za krásný den, který mě čeká?“ nebo bez dovětku: „který mě čeká“?

Já si myslím, že to berete trochu fanaticky. Když se budete radovat z celého dne, děkujete mu, aniž byste děkovala. A pozor, děkovat ráno je ještě vypočítavost.

Prosím, Ivanko, jaký je váš názor na éterické olejíčky ve spreji, například živlová kolekce, živel vzduch. Směs pro očistu mysli, obsahující kadidlo, limetku, šalvěj.

To neznám. Víte co, tady je hodně věcí, které se prodávají i ve smyslu egoismu, jen pro zisk. Vybírala bych si asi firmy, které jsou renomované, a skutečně využívají dobré oleje, dobré esence. U nás je top asi pan Hádek, řekla bych. Asi i Energy. To už si sami ověříte. Ale nedejte na všechna možná doporučení a super razítka, která existují. Samozřejmě musíte mít vlastní zkušenosti, ale neoddávejte se tomu: „Tohle mi pomůže.“ Ne, vy si pomůžete jenom sami sobě. Tady jde o chemii vašeho těla. A když tu chemii budete mít v pořádku, jenom se budete fakt radovat, že si kápnete třeba olej do osvěžovače vzduchu nebo difuzéru a budete to mít v bytě, i to vám třeba ulehčí. Ale když budete mít uzavřené čakry pod blokadou v běžném životě, žádná bylinka vám nepomůže, i kdybyste se postavili na hlavu nebo se v ní koupali od rána do večera. Pozor na to.

Šalvěj, eukalyptus dodávající do prostoru novou očistnou energii, podporující nové myšlenky a tvořivost.

Bacha na myšlenky. Myšlenky patří hmotě.

Včera jsem si ho koupila. Dnes mi spadl na dlaždice v koupelně. Co to značí? Tento olej také posiluje komunikaci a vývoj. Nekupovala jsem ho s úmyslem ozdravení, ale jako voňavý sprej do prostoru bez konzervačních látek.

Pozor, vy jste ještě opravdu zaměřená na to, co udělat dobře a co neudělat špatně. Tam ještě cítím dualitu. Kupte si to pro radost. Očičejte si, co vám voní, a to si kupte, ale jenom proto, že vám to voní. Ne proto, abyste získala trpělivost nebo peníze. To taky bývá někdy důvod, bacha na tyto věci. To je ještě touha, kdy se chcete vymanit nějakým problémům, a to je odpor, který posiluje hmotné Vědomí.

Ivanko, říkala jste, že nejsme hříšní, ale v modlitbě od vás se vyskytla věta: „Odpusť nám naše hříchy.“ Můžete prosím vysvětlit?

Ano, když jsem začínala vysvětlovat, musela jsem navázat na bílou magii, protože byste mi nerozuměli, a automaticky tím, co jsem řekla, by padesát procent lidí odpadlo. Vůbec byste mi nerozuměli. Pamatuji si, jak šel potom čas. Já už jsem na veřejnosti sedm dlouhých let a už fakt po sedmi letech se vám jakoby změnil úplně celé tělo. Kdo posloucháte od začátku, jste už dnes úplně jiní. A tak, jak se měníte za letu naší planety, mění se prohlášení, které sem samozřejmě automaticky přicházelo. Dnes to zní: „Prosím, odpusť nám odpory našeho těla, našeho jména, které jsme si přivlastnili.“

Hříchy neexistují. Ty vám byly podvrhovány, že jste hříšní. Nikdo z vás nikdy nic neudělal, i kdybyste zabili, já nevím kolik lidí. A kolik lidí podvedli, protože to dělala hmota. Hmota za vás trpí. Hmota dělá všechno. Všechny činy, všechny děje. Vy jste jenom ti, kteří stojí za tím dějem a poučí se. Aby potom čisté Božství, kterému se jednou ve hmotě otevře třetí oko, mohlo tady chodit a neublížovat sama sobě. Protože jediný, komu můžete vždycky ublížit, jste vy sami. A všechno, co jste kdy vyslali na zdánlivě druhého člověka, druhé lidské tělo nebo jakékoliv tělo, jste vyslali sami na sebe a všechno vás dohnalo. Čím jste dál a výš, blížíte se k naplnění Ducha, tím rychlejší jsou dopady a dojezdy.

Kdysi jsem si koupila tyrkys ve formě srdíčka. Velice se mi líbil. Měla jsem ho nejdříve na stole v kuchyni. Potom jsem ho měla uložené a zapomněla na něj. Nedávno jsem ho náhodou našla. Omyla ho a mám ho zase na stole. Pracovat s kameny je magie, ale já s ním nepracuji. On jen leží, ukazuje mi svou krásu. Tedy mu poděkuji, že je tak krásný. Dělá mi radost. Mohu si ho ponechat?

Samozřejmě, když vám dělá radost.

Stejně tak děkuji květinám a někdy všemu co mám. Že mám co jíst, pít, kde bydlet a co na sebe.

Ano. Člověk má být spokojený. Kdybyste toužila po něčem jiném nebo aby toho bylo více, tak už spokojená nebudete. To, co nemám, nepotřebuji. Proč bych měla fňukat, že nemám něco víc. Ne. Mám to, co mám, a přizpůsobím se tomu. To je strašně důležité se naučit.

Ivanko, mám prosbu. Poslouchám přednášky. Pochopil jsem, že vše je dobré. Přesto mám roztroušenou sklerózu. Dá se mi nějak pomoci ji zastavit? Děkuji. Vlád'á.

Vlád'ó, už jsem o tom vyprávěla mnohokrát. Roztroušená skleróza je karmická choroba. Tu si většinou člověk nabere už při svém zrození. Vybere si vhodného dárce DNA, to znamená rodiče. Vybere si i děj. Vy nevnímáte, že máte děj těla nastavený od bodu A, kdy se narodíte, do bodu B, kdy svléknete tělo a pokračujete jako Vědomí dál a čekáte na další inkarnaci. A všechno, co tam je, včetně odporů, včetně přijetí, tedy pokory, všech myšlenek, nápadů, všechno je tam nahrané a vy to jenom děláte. A většinou silné zápisy v osudu, které jsou karmické, máte pro zocelení vašeho Ducha. Vždycky to tak je. Konkrétně u této nemoci je strašně důležité, abyste ji přijali, protože když u někoho nastane veliké zhoršení, je to většinou psychického rázu, a uzavírá jednotlivé čakry, hlavně dolních pět čaker.

Já jsem převaděč jenom přes pět čaker, přes hladinu hmoty. To je šestá čakra. Dotazy jako: „Podívejte se mi na sedmou, osmou, devátou čakru.“ Posílám ty lidi s prominutím do háje, protože si to zaslouží. To je úroveň, kdy touží být až někde v tramtárii, a pak tam tedy jsou. Ale já bych tu tramtárii nazvala nějak jinak, mezi námi. Když člověk považuje nemoc nebo situaci za špatnou, vadí mu to, odmítá ji, nerespektuje, že ji má,

je mu to líto, kritizuje nebo nenávidí svůj osud, zablokuje se a nadělá víc škody. „Já to mám. Zatím chodím, zatím jsem relativně v pořádku.“ Pokud k tomu budete takto přistupovat, může se stát, že odejdete jednou ze svého těla a někdo to ani třeba nepozná nebo budete mít jenom velice malé dopady. To se samozřejmě neví, u každého člověka je jiný nárůst problémů nebo je až zázračné, že se drží úplně dobře.

Znám spoustu lidí, přednášela jsem v soukromí od roku 1999, a to už je hodně dlouho. To už je 19 let. A znám mladou ženu, která tenkrát ve třiceti letech po jednom dítěti tuto nemoc měla. A dnes je naprosto v pořádku. Protože to uměla uchopit. Když už roztroušenou sklerózu měla, asi po pěti letech porodila druhé dítě, dnes je zdravá a věnuje se lidem, kteří také mají roztroušenou sklerózu. Chodí za nimi jako sestra domů a ví, jak se ti lidé cítí. Využívá to ke své práci, takže za to vlastně děkuje. Ano, děkování je stav, když jste rádi, že můžete druhému člověku poradit. Když už tu nemoc mám, můžu tím někomu prospět. Ano, tak to je, neodmítejte to. Neblokuje se. Představte si, že tady budete vy jako člověk, který se bude blokovat, a vedle vás budete vy jako člověk, který se nebude blokovat, a planeta letí, letí a samozřejmě vývoj jde dál. To znamená, že časem medicína přijde na spoustu věcí, třeba jak to vyléčit.

Nedávno jsem se musela smát. Myslím si, že Liborek uveřejnil někde na FB stránkách o sci-fi, že nějaký genový inženýr někde v Americe, snad od NASA, si už opravil nějaký gen. V tom článku se psalo, že se těší, jak budou nadlidé. Říkám, bacha. Jakmile do toho půjdou, že bude nadčlověk, tak budou v prdeli. To je zdemoluje. Ano, tyto věci se budou umět dělat. Ale pozor, vy se tam musíte prožít až ve stavu, kdy budete Božským člověkem, bude se vám pouze opravovat hmotné tělo neboli schránka. To je to samé, jako kdybyste si pozvali zedníka, aby vám opravil opadanou omítku ve sklepě vašeho domu, něco podobného. Ano, zůstaňte prosím vás se zdravým rozumem v obyčejném lidském těle. To vám pomůže. Jednou, až tam proletíte za deset, dvacet, třicet let, se může stát, že vám medicína pomůže, ale do té doby si nezdemolujete tělo negativními emocemi. Vaše nemoc vás posiluje. Když jste zatížení a umíte být v klidu, to je mistrovství. To vás vyvede ze stavu hmoty do stavu Boha. Nemoc vám pomáhá, a když to neuvídíte, bude to hodně špatné.

Milá Ivanko, moje neteř je též Ivankovec, avšak nemá možnost chodit na besedy s tebou. Žije v Anglii a požádala mě, zeptat se za ní. Odpověď si poslechne na nahrávce, které od Danečka dostává. Od svých jedenácti let do svých dosavadních pětácti let života nasbírala kolem deseti diagnóz, většinou se jedná o autoimunitní nemoci. V jedenácti letech jí byl diagnostikován systémový Lupus erythematoses. Onemocnění, při němž tělo napadá své vlastní tkáně, orgány. Následovaly diagnózy: Fibromyalgie, nezánnětlivé revmatické onemocnění měkkých tkání, Sjogrenův syndrom - imunitní buňky napadají žlázy, které produkují sliny a slzy, Raynaudův syndrom - bolesti periferních částí těla, zejména prstů na ruce. Porucha temporomandibulárního (čelistního) kloubu, intolerance na lepek, syndrom dráždivého střeva, a to ještě není všechno. Avšak myslím, že pro představu to stačí. Svě nemoci neteř přijímá s pokorou od začátku.

Výborně.

Tady už v době, kdy ještě neznala tebe a tvé učení, přijmout svůj stav přirozeně zvládla. Nemocem se nijak nepoddává. Vede normální život. Má manžela, dva syny, zodpovědné zaměstnání. Viditelné je jen postižení prstů na rukou, které se jí v důsledku nemoci křiví. Má už je čtrnáctkrát operované a nosí na nich speciální prstýnky, které jí prsty zpevňují. Přestože bere svůj úděl smířlivě, zajímal by ji tvůj náhled, Ivanko, co jí to všechno má ukázat nebo říci, že má v tomto kabátku takovou sbírku diagnóz, a to už od dětství. Ona říká, že kdyby nebyla takto nemocná, nebyla by tak silná a statečná. Avšak je kromě smíření a léčby obrovskou spoustou léků ještě něco, co lze udělat pro ulehčení jejího údělu? Ivanko, moc děkuji za odpověď. Dana.

Danuško, řekni své neteři, že je úžasná. Ano, to je výborné, že nemoci přijímá. Je vidět, že veškeré věci, které tam jsou, se týkají autoimunity. To znamená, útoků proti sama sobě. Tady zřejmě muselo od dětství proběhnout něco skutečně proti její vlastní osobě. Nějaká blokáce. Začíná to ve spolupráci s rodiči. Pozor, už moc dobře víte, znáte můj systém, že věci se mají tak, jak se mají. Neteř si vybrala v DNA rodiče, možná ji jako dítě litovali. Když se vám narodí dítě a bude nějakým způsobem nemocné a vy ho budete litovat, dítě bude cítit nerovnováhu. Někdy si může připadat, že je horší než druzí, protože zatěžuje vlastní rodinu. Tady by mohl být jakoby zakopaný pes v této fázi. Protože dítě by si proti sobě nainstalovalo jakoby pocit, jsem horší nebo nejsem v pořádku, což je to samé. Prožitek je stejný. A tady by mohly začít tyto průšvihy. Mohlo to pramenit i z postoje rodičů. Prohlídněte si to. Proto, když se vám někdy v rodině narodí dítě, které má hodně nemocí, nelitujte ho. Chovejte se k němu úplně stejně jako ke zdravému dítěti. Zatěžujte ho. Je dobře, když nějakou zátěž má, protože si připadá srovnatelný s druhými dětmi. Vy potřebujete zlatou střední cestu. A ne takové to: „Ježíš, nic nedělej, to nemůžeš, to nesmíš.“ A ještě se rodiče dohadují a dítě to slyší z druhé místnosti. Existují různé varianty. Bacha na to. Takže, jste dokonalá. Jste úžasná, jak to zvládáte. Už to je opravdu výborný proces. Zkuste se nad tím pozastavit. Danuško, řekni neteři, ať mi napíše. Já se podívám, jaké časové zápisy by tam eventuálně byly. Jenom jí napíšu, jaký rok na jaké čarkě.

Jdu na autobus, již stojí na zastávce. Otázka: Mám popoběhnout?

Ano, buď popoběhnete, nebo ne. Záleží na vás.

Milá Ivanko, říkáš, že miluješ naše dotazy. Dnes jsem si připravila dva. Tak první otázka: Po odložení těla se ponořím dovnitř planety a připravuji se na pokračování. Prosím o vysvětlení, zda výraz „uvnitř planety“ je myšleno společné Vědomí neboli bábovka.

Vám, co nejste na facebooku, musím vysvětlit, že Jurka tam dal obrázek nádherné bábovky rozřezané na plátky, v tom smyslu, že bábovka je samozřejmě celá bábovka, stejně jako jsme my všichni celek, celá planeta. A když už jsou plátky rozřezané, hádají

se mezi sebou, jeden plátek se začíná povyšovat nebo útočit nějakým způsobem na druhý. Jeden třeba říkal: „Heč, mám víc kakaa.“ Ten druhý: „Ty jsi tlustý.“ Třetí: „Neopírej se o mě.“ Mají mezi sebou boje stejně jako lidé. Ano. Společné Vědomí uvnitř je celá bábovka. Vezměte si, že to Vědomí je současně uvnitř i venku. Část Vědomí je vždycky v ději, který probíhá vlastně v člověku, který tady žije. V populaci, která tady žije. A pomalinku odchází a zase se to mění. Je to takové nahoru, dolů, nahoru, dolů. Nikdy neopustíte své Vědomí, jste pořád tady i tam. To je právě to, co potřebujete pochopit. Proto člověk, který se sjednotí, nevnímá, že o někoho přichází, i když odkládá své tělo. Ano, kdokoliv by mi z rodiny zemřel, ať by to byli malí, velcí, nejstarší, budu vědět, že to tak zkrátka je. A člověk, který ještě nevnímá tyto věci, o někoho přijde a jeho hmota vytváří utrpení, roztržení. K tomu musíte dospět právě těmi sty procenty zkušeností.

Po odložení našeho kabátku se odkládá i DNA. Jak je to s DNA při znovuzrození, jak vzniká a hraje tu roli i paměť?

Prosím vás, tady jsou dva druhy odpovědí. Pokud je to pořád na planetě 3D, nikdy nemůžete odložit své DNA v tom smyslu, protože pořád jste uvěznění i ve vnitřku planety. Teď je ale speciální doba. Je hodně jiná. To už víte, protože planeta přeletěla automaticky dobou letu a pokračuje dál směrem přes 5D do vyšších dimenzí. 5D trvá dlouho a podrží si své DNA, akorát se DNA bude trošičku, maličko přizpůsobovat, protože planeta si nese určitý objem prvků, které se budou využívat víc ve stravě. Dříve jste jedli jiné věci z nabídky talíře planety a nyní budete jíst zase jiné věci. Proto se vám bude samozřejmě DNA měnit. Budou tady i jiné potraviny. Už dneska existují takzvané super potraviny a jsou extrémně jiné, jako je třeba světelný kořen. Nebo chia semínka, které vytvářejí ve vašem těle přirozeně bílkoviny s vašimi enzymy, které tam máte. Vaše DNA bude potřebovat trošku jiné prvky, než mělo doposud. A samozřejmě vy, co budete patřit do páté dimenze, zůstanete na planetě, takže si ponecháte DNA a ti, co ještě potřebují něco prožít, tak se přemístí v Duchu. Uvědomte si, že střed toho terče, kde jsme byli od začátku v první dimenzi přes druhou a třetí, to je celá oblast 3D. To znamená, že bytost, která tam žije, nedolezla do šesté čakry, ještě potřebuje mít nějaké zkušenosti. Po dožití tady, po odložení těla opouští planetu 5D. Ona by nepřežila. Vezměte si, co se dnes odehrává za obrovské změny. Je to také proto, že drtivá většina populace na Zemi není schopná vydržet vibraci páté dimenze. I okolí planety je už jiné, kudy letíme. To jsou dorazy jakoby z okolí z vesmíru, který na nás doléhá. Proto se zvětšuje Schumannova rezonance, a tam je hodně procesů, které na sebe navazují. Proto lidé, kteří nemají ještě všechny zkušenosti, aby mohli v 5D zůstat, pociťují výrazný dopad i na svou hmotnou schránku. Postupně budou odkládat tělo a přemístí se na planetu jiného DNA, a tam se přizpůsobí. Duch se vždycky samozřejmě přizpůsobí a hmota ho doučí dál. Ale tam to pro vás bude přirozené.

Dobrý den, Ivanko. Náhodou, nenáhodou jsem se dostala k vašim stránkám a k přednáškám. Úplně mě to nadchlo a už posloucháním toho, co povídáte, u mě dochází k vnitřní přeměně a uvědomění. Za což jsem neskutečně vděčná. Už jsem to fakt potřebovala. Nechápu, že jsem o vás

nevěděla dříve. Víím, že to, co říkáte, je stoprocentní pravda a funguje to přesně tak, jak říkáte. Potřebovala jsem to slyšet, aby se to ve mně zase plně probudilo. Dříve jsem měla prožitek Božství tak, jak jste říkala v jedné přednášce z roku 2011. Měla jsem prožitek, že já jsem v něm a on je ve mně. Všechno kolem bylo zpomalené. Automaticky vše do sebe zapadalo. Jednou jsem zase vnímala všemi smysly najednou. Vnímání bylo tak rozšířené, že jsem plakala štěstím a myslela jsem si, že už to nevydržím.

Tady to přeruším. Vidíte, vy byste vaše Božství nepřežili, kdybyste ho zažili dříve, než jste na něj připraveni, vaši hmotnou složku by totálně opravdu vypařilo. Vy jako Bůh jste obrovsky silní. Proto po všechny inkarnace jste dělali veškeré odpory, aby vás zachránily. Abyste přežili ten průchod. Uvědomte si, když tělo není naplněno Bohem, protože děláte odpory, to je vlastně vždycky míra toho, abyste přežili v každé inkarnaci. A je to pro vás důležité. Opravdu děj je přesně nastavený dobře tak, jak je.

Vnímala jsem všechny zvuky, ruku dítěte ve své dlani, svoji nohu v botě, vzduch kolem. Nádherné. Jednou se mi zase stalo, že jsem cítila takovou lásku k bezdomovci. Prožila jsem vědomí strachu, vědomí depresivních stavů. Viděla jsem, že i ta nejhorší situace tak, jak byla, byla nádherná a v pořádku. Někdy se mi rozšířilo Vědomí při poslechu hudby a já v tu chvíli věděla všechno, ale trvalo to jen chvíli a opět jsem začala zapomínat. Víím, že to co říkáte, je pravda a teď se mi lépe žije. Byla jsem pozitivní vždy a jsem ještě více. Jsem smířená se svou situací, se svým životem i se svým zaměstnáním i se svou finanční situací, se svými dětmi, se svými rodiči. Teď když to píšu, je mi nádherně. Chtěla jsem se zeptat, jestli to, co prožívám, je bílá magie, jak popisujete, nebo je to duchovní růst. Pomohla mi v tom návštěva Matky Meery v Německu a její daršany, kam jezdím snad už dvacet let. Začali jsme meditovat, učit se s Bhagavanem v Indii, nechali jsme se zasvětit do dávání díkšy. Poslouchala jsem pana Tomáše. Četla knihu pana Drtikola. Četla knihu Edvarda Tolleho. Vše způsobuje uvědomění a prožitky. Je to v pořádku, co dělám a co prožívám? Podle mé DNA ano. Chtěla bych znát váš názor. Jsem také narozená v Teplicích. Je to moje srdeční záležitost. Mám tam své kořeny. Vracím se tam stále a jsem tam doma. Jsem šťastná, že tam za mnou jezdí moje dcery a můj partner. Dějí se nám tam zázraky. Milujeme to tam všichni. Přeji vám vše nejlepší a děkuji. Mějte se krásně. Kamila.

Tak, Kamilo. Vše tak, jak je nastaveno v osudu člověka, je dobře. Vy všichni jste si museli projít černou i bílou magií i všemi stavy předtím, abyste pochopili, protože stoprocentní zkušenosti je zapotřebí nasát. Ve stavu bílé magie si prožíváte přes stavy meditace tyto blaženosti, ale samozřejmě vývoj pokračuje dál. Vy jste ta blaženost. Bílí mágové to prožívají tak, že do nich něco vchází. To je ještě pozice, kdy jste hmotou, hmotným tělem a máte pocit: „Waaau, to je energie!“ Pozor na to. Je vám to ukázáno. Je to v pořádku. V meditacích ve 3D stavu planety, což skončilo v roce 2013, jste zažívali

stavy, kdy jste skutečně umenšovali myšlenkový stav. Ale i to je nastavené. Pokud se to někomu povedlo, tak ano. Pokud někomu nepovedlo, tak ne. Vzpomeňte si na Milarepu, co se odehrávalo v ašrámech, jak si tam záviděli různé duchovní procesy a úspěchy nebo neúspěchy. Zážitek je jedna věc a jak se k tomu člověk pak postaví, je druhá věc. Vy si ho nesmíte přivlastnit. Ano. Takže jste to vy. Někdy se to stává lidem, kteří by usedali dlouho do meditací, třeba jogíni, když usedají, tak to někdy prožijí. Pokud si to přivlastní, okamžitě to zmizí. Dokonce pan doktor Tomáš jednou vysvětloval, pokud byste byli skutečně v nejvyšším stavu Samádhi, a najednou by přišel poryv, že to chcete mít napořád, v tu ránu je to pryč, protože tam vsunete zase oddělenost svého vlastního těla. Dneska už je to pro vás logické, pro běžné lidi. Ano, protože vy se už máte dozvědět a máte si to prožít v obyčejnosti svého lidství. To je takzvaný druhý příchod Krista.

Už jste si prošli všemi věcmi, třeba s Matkou Meerou v Německu, daršany. Všichni moc dobře víte, že jsem se k tomu už vyjádřila a paní, vy si to najdete na audiu z Otrokovic z roku 2014 nebo 2015. Daneček bude vědět a pošle vám to. Pro mě jedním z nejvyšších, kteří tady žili, před sto lety byl František Drtikol. Ten to měl suprově. Dokonce i panu doktoru Tomášovi radil, že nemusí meditovat. To je zbytečné. Dokonce i věděl, že Satan je v Božské fázi. Samozřejmě ano a je potřebný. Hmota je potřebná proto, abyste se jako Bohové dostali na hladinu hmotné složky a konečně začali hmotě vládnout po dobách, kdy vám vládla ona.

Berte to jako svůj vývoj, jenom si to nepřivlastněte. Svůj vývoj máte nastavený v běžném životě, hlavně v rodině. Podle toho, jak jste smířená s dějem okolo vás a jak přijímáte vše, co se děje, Božství si vás samo přijde převzít. Kdo medituje, se tahá a škrábe k Bohu. To je vůle člověka. Proto se mi odehrávalo samotné Samádhi, když jsem v noci spala. V nejtěžším období mého života, v deseti letech mého manželství, jsem prožívala dramata a byla šťastná. Přes všechna dramata jsem vlastně byla spokojená. Jenom unavená, protože tam fungujete za všechny. Spojujete je jako takový ten článek. Lepíte všechno. Ano, vy se nemusíte vůbec snažit se tam škrábat. On si pro vás sáhne sám, když budete šťastní a spokojení se životem, který žijete.

Milá Ivanko, děkuji za nás všechny tvé žáky. Nevím, zda je můj dotaz na místě, ale zkusím to. Ve tvých přednáškách jsem slyšela, že tě v určité době přišli navštívit svatý Petr a Pavel. Měla jsem za to, že po smrti naše tělo se jménem končí a narodíme se znovu. Pokud mě přijde navštívit například moje zemřelá babička, což se mi stalo, a chtěla, abych vyřídila určitý vzkaz, je tato vize babičky projekce mého Ega nebo Nadjá, které mi chce něco sdělit. Bylo to tak v případě svatých Petra a Pavla nebo od určité duchovní úrovně se kabáty nemění? Děkuji za odpověď. Klidně ji zařad' do pořadí. Poslouchám všechny tvé přednášky. Je jedno, kdy na odpověď přijde řada. Měj se krásně. Přěji pokorné a trpělivé žáky. Jitka.

P.S. Když tě někdy uvidím v obležení buněk, které tě potřebují, už za tebou nejdu z ohledu na tebe. Alespoň takto děkuji. Děkujeme.

Taky děkuji. Výborně Jitko. Musím vám to vysvětlit. Pamatujte si, a to jsem vysvětlovala i na základních přednáškách, až překročíte hladinu třetího oka, vaše energie budou už Božské. Budou překročeny stavy 3D, a třeba energie Petra, Pavla nebo takzvané archandělské stavy, všichni Archandělé jsou energie hlídající celou třetí dimenzi. To znamená celý ten kruh. Jsou nastavené pro všechny planety, které jsou vevnitř v sevření 3D, a jsou to hodně silné energie, kde je nasčítáno opravdu hodně Ducha. Já se vrátím tady k tomu příběhu a budu vám ho vyprávět.

Od dětství jsem měla kontakt s Otcem, tedy se sama sebou, a všechny tyto kontakty vypovídaly o tom, že na naši planetu jsem přišla z jiné planety a pozor, kdybych byla pod stavem odporů, budu jako dítě plakat, brečet a bude se mi stýskat. Kdybych to udělala, nebyla bych šťastné dítě, trápila bych své rodiče a také by možná došlo k tomu, že bych zablokovala své tělo a byla bych nějakým způsobem nemocná. Ale já jsem měla v programu těla Iva, že budu šťastná, a vybrala jsem si své tělo, protože bylo jasné, že tyto věci zvládnou. Naopak jsem přišla zpátky sem a objednala jsem si ještě blbosti Ivy, se kterou jsem to musela prošlapat, jinak bych sem nemohla být propašovaná. To znamená, že nějaké platby, které přišly, byly udělané tak, že v okamžiku, kdybych já to svému tělu nedovolila, byla bych vymístěná. Já jsem dělala, jako že to Iva udělala. Zkrátka jsem musela mlčet. Vrátila jsem se do těla a musela jsem si to zaplatit. Proto mi platby byly úlevné. To je strašně zajímavé, že některé platby byly, dejme tomu, poloviční. A věděla jsem, jak to funguje, co jednou budu dělat, konkrétní obrazy ne, jenom jsem věděla, proč jsem přišla a že musím mlčet. A já jsem člověk, který stojí nohama na zemi, a nikdy bych nevěřila nikomu, kdo by záměrně přede mnou něco vytvářel, a hlavně ne z oblasti bílé a černé magie. To mi bylo jasné, o co se jedná.

Když jsme se konečně seznámili s mým skutečným mužem mého života, seznámila jsem se také s jeho tchýní, která patřila ještě do kategorie vědem. Ale když budete sjednocený člověk, nepovažujete druhého člověka za černého nebo bílého mága. Ne, všechno je Já. Já jsem tu ženu obrovsky milovala, byla báječná. Přesto tam bylo Ego jak sviňa. Jéžíš, ta měla takové Ego. Tam byla pýcha a všechno možné, co si dovedete představit. V době, kdy jsem se s ní poznala, už byla velmi, velmi nemocná. Také samozřejmě kvůli tomu, co všechno se nadělala druhým lidem i sama sobě. Vždycky říkala: „Já už nikdy nepůjdu k doktorovi, vždycky jdu se žlučnickovým záchvatem a najdou mi čtyři další choroby. Smrtné. Já už jsem snad měla kromě Syfilis a Aids všechno. A teď pozor, ona byla tak nastavená právě proto, že přes ni chodily vysoké energie, a proto tenkrát Petr a Pavel přišli jakoby přes ni. A stávalo se, že mi vysvětlovala věci, které jsem věděla. Jinak bych jí nevěřila.

Věděla jsem, že jsem u ní správně, jenom jsem si počkala. My jsme chodívali spát velmi pozdě. Když jsem do toho městečka za ní přijela, chodily jsme spát ve dvě, ve tři ráno a většinou mezi jednou a třetí hodinou ráno přicházeli tyto vysoké bytosti. A mě nikdy nic nebolelo. Já jsem vždycky byla zdravá. Pamatuji si, právě tenkrát, když sestoupil Petr a Pavel, to už bylo jenom deset let do doby, kdy končila třetí dimenze, takže oni potřebovali uvolnit to mé zabrždění, které způsobili tím, že mě uzamkli. Dva zámky na páteři mezi pětkou a trojkou potřebovali rozproudit. Tato energie se tenkrát jmenovala Petr a Pavel. Žádali Otce, tj. vesmírného Ducha o to, aby mi vlastně odemkl klíčem běh,

aby pro planetu mohlo přijít informační pole. Pak na mě sahal, různě mi osahávali hlavu, na páteři mi osahávali čakry a bylo to velmi příjemné, a potom zmizeli. Do půl hodiny jsem myslela, že se zblázním. To bylo, jako když vám někdo zasekne sekeru přesně doprostřed čela. To je takzvané sundávání závoje. Ano, závoje jsou síla Ega. Jste slepí. Člověk pod hmotným Vědomím je slepý.

U mě bylo nastaveno v té době, že energie z páté dimenze přijde a pomůže mi. A v době, kdy přicházeli energie Petra a Pavla, už byli součástí páté dimenze. Uvědomte si, že všichni co zde kdy žili, třeba Apoštolové, byli pouze skutečně učedníci. Mnozí ještě tady dneska někde jsou. Je jich pár. Svým chováním v běžném životě přináší pomoc planetě a nemusejí žít na veřejnosti, můžou žít úplně jednoduše. Ale kdysi tady žili ještě jako učedníci a inkarnovali se sem, aby něčemu pomohli, ale aby se také něco doučili. Ale ten stav se vyvíjí, Petr a Pavel jsou samozřejmě v páté dimenzi. Mají tam své úkoly stejně jako Ježíš. Ježíš tenkrát sestoupil z desáté čakry a dneska už bude mnohem dál, ale je to také obyčejný člověk.

Milá Ivanko, jaká je hlavní příčina vrozených vývojových vad srdce u novorozenců. Moji čtyřměsíční vnučku čeká závažná operace. Ve svém okolí vím o případech, kde mají děti nemocná srdíčka. Moc děkuji. Pokud bude tento dotaz někdy zodpovězen, děkuji i pokud ne. S úctou a láskou Jarča.

Jaruško, je to různé, tam můžou být různé důvody. Konkrétní věci by se daly odhadnout. Dítě, které se narodí, to si pamatujte, obecně si vybírá celý běh hmotné schránky. To znamená, že Duch, který si oblékne tělo, ví, že ve čtyřech měsících bude odoperován, protože vy si skutečně oblékáte úplně všechno. Mezi bodem A a B je úplně všechno. Veškeré děje. Nepovažujte něco za špatné. V této době totiž na planetě jde o takzvanou Satanovu křeč, kdy různými variacemi osudu vašich těl nebo vašich dětí nebo vašich vnučat se vám snaží skutečně předložit nečekaně něco, co vyvolá negativní emoci, odmítání. Bum, přijde fotka, jak tvůj vnuk klepe bradičkou, má plné oči slz, a najednou vás to rozseká.

Už jsem vyprávěla příběh, kdy moje starší dcera byla ještě dost lítostivá, litovala druhé lidi. Já jsem jí vždycky vysvětlovala, ať to nedělá, protože má pak srdce bolavé. Časem se to naučila a říká: „Mami, já už jsem se to naučila.“ Říkám: „Luci bacha, jakmile jsi si tak jistá, sebejistá, přijde prozkoušení.“ Vy se nikdy nesmíte hodnotit, pozor na to. Nehodnoťte se, protože když jste si jistí, že už fakt všechno umíte jako vaše jméno a tělo, přijde něco nečekaného. A já jsem to asi tenkrát přivolala. Naše Lucka říká: „Raději mi nic neříkej.“ - „Bacha, nebo to přijde nečekaně, a třeba o půl noci ani nevíš odkud. Satánek je furt s tebou a může tě prozkoušet raz dva.“ Taky jo, půlnoc, obýván, můj zeť usnul, koukali na nějaký film, oba dva usnuli, skončil film, vypadlo to video a v televizi běžely zprávy. Lucka se vzbudila v okamžiku, kdy ukazovali záplavy v Rumunsku a devadesáti dvouletý stařeček a devadesátiletá stařenka plakali srdceryvně nad tím, že jim velká voda vzala jejich starou kůlnu, ve které bydleli. Neměli nic jiného než pár stlučených prken. Druhý den se ozval telefon a Lucka úplně zaúpěla: „Jsem v prdeli. Mě to zase bolí.“ Vyprávěla, co se stalo a říká: „Mami, já viděla v tu ránu, jak to

jede.“ Říkám: „Tak a vidíš, to. Já tě varovala.“ I o půlnoci ve tvém vlastním bytě, kde nepotkáš nikoho jiného než rodinné příslušníky, se to může stát. Pozor na to.

Ještě se vrátím k těm novorozencům. Zkoušíme se všichni. Může to být, aby nelitovali rodiče, prarodiče, aby se to zkrátka bralo jako něco, co je k opravení a naštěstí se to opravit dá. Lékaři už to umí. Děje se to, abyste své děti nelitovali. Abyste si nemysleli, že mají špatný osud nebo že jsou horší než druzí. Nene. V této době přichází hodně zkoušek. A i to je součástí prozkoušení, většinou u lítostí. Jestliže by rodiče podléhali lítostem, budou se dětem dít věci, aby je litovali. Vy už víte, jaký je princip. Co odmítáte, co neumíte ve svém těle, to zažíváte. Všude kolem sebe, kam se podíváte. Jakmile vám to dojde, jakým způsobem to pracuje, můžete to zastavit.

Milá Ivanko. Děkuji, že jsi přišla mezi nás. Poslouchám tě od roku 2013. Dala jsi smysl všemu, co jsem se doted' snažila pochopit. Jak jsem tě poslouchala, vše začalo být jasné, srozumitelné a všechno se to spojilo. Najednou jsem již nepotřebovala hledat, chodit na přednášky, číst knihy, získávat zručnosti, které jsem nikdy ani nevyužila. Můj život se změnil. Bydlím v Košicích a byla jsem na všech tvých přednáškách. Jsem ta z druhé řady.

To už nevím, Ježíš já viděla druhých řad.

Poslouchám vše, co mi Dan pošle. Snažím se každý den žít s pochopením, s pokorou a hlavně přijímat i platby. Ne vždy se mi to daří. Někdy přijdou odpory. Ale kdo by je neměl, že? Proč ti píšu? Potřebovala bych tvou pomoc. Mohla bys na mě, jak to říkáš, sáhnout? Již téměř šest let mi brní sval na pravé noze z vnější strany. Nejdřív to bylo nepatrné, ale z roku na rok se to zhoršuje, a když déle chodím, tak se brnící plocha na noze zvětšuje, nebo když nesu něco těžkého, tak mě to strašně bolí a pálí. Byla jsem na magnetické rezonanci a výsledek je, že se jedná o Tarlovovu cystu o velikosti 16 x 10 x 17 mm v úrovni obratle S2 vlevo v křížové oblasti. Jedná se tedy o dutinu v páteřním kanálu vyplněnou mozkomíšním mokem. Jak jsem zjistila, velice zřídka to operují, neboť tato cysta je naplněna mozkomíšním mokem a chirurgická léčba je bohužel často spojena s komplikacemi a recidivami. Běžným řešením léčby je jen podávání léků proti bolesti, která se časem stupňuje. Takže pokud to nejde touto cestou, tak to má jistě nějaký význam. Určitě potřebuji něco pochopit, řešit, přijmout, ale bez tvé pomoci to nerozluštím. Já vím, že jsem si utkala svůj koberec života, který je pestrobarevný a má i uzlíky a vím i to, že jsem si tam nevetkala nic, co bych v tomto životě nezvládla, a určitě je tam vetkaná i tvá pomoc. Všechno je to tak, jak má být. Děkuji za to a přijímám, ať to dopadne jakkoliv. S láskou Lídie.

Tak Lídie. Křížová oblast značí váš kříž neboli to, co si sebou nesete a většinou jsou na kříži, to je dvojka, vztahovky. Jestli ti vadily v minulosti nějaké situace, budou příčinou vzniku této cysty. Já bych si mohla doma samozřejmě sáhnout. Pokud to ještě najdu,

napíšu ti časový údaj. Ale samozřejmě dneska už víš a přijímáš i situace, které jsou. Většinou se to děje tak, že platba musí být skutečně přijatá vcelku. Já sama jsem teď měla platbu z roku 2013, kdy už jsem fakt nemohla a každý týden jsem dlouho cestovala, o víkendu jsem se vracela v noci za maminkou. Cesty v této době byly velmi dlouhé, většinou až na Moravu a na Slovensko autem a jezdila jsem sama. A teď přišla platba, měla jsem bolavou patu asi dva měsíce. Vypadalo to na achilovku. Bylo to, jako když vás někdo pálí kopřivou nebo horkou vodou, hodně jsem pálení pociťovala. Pozor, fakt musíš šlapat a šlapat. A nesmí ti to vadit. „Zasloužím si.“ A to je super. Všechno se tak jakoby narovnává.

Vždycky všechno má své souvislosti, asi dva měsíce předtím se mi dostala do ruky kniha o výživě od pana Skříčka. A je to asi čtrnáct dnů, možná i déle, jsem fakt dočetla jenom asi do devadesáté stránky. Od té doby zase nic, nemám na to vůbec čas. A začala jsem ráno jíst jenom syrovou zeleninu, hodně chlorofylu, ale jinak nic, žádnou osmotickou vodu. První jídlo, které mám vařené, je až v poledne, ale dopoledne jím jenom čerstvé syrové věci. A hlavně tedy zelené věci. V knížce tvrdí, a to mi připadá logické, že z chlorofylu získáváte živé enzymy. Věci, které byste dostávali do těla, i minerály koupené v lékárnách, tělo nepřijme, protože jsou mrtvé. Vyloučí je. Ale vy si vytváříte své enzymy. Asi do pěti dnů mě pata přestala bolet. Zkrátka se mi nějak spravila, zalátalo si jí tělo. Co do něj šoupneš, to si využije.

Nebo třeba loni, to vy víte, jsem měla platbu s ramenem před kolaudací statku. A to bylo nádherné, protože to fakt bolelo jak sviňa. Akorát se mi tam ukázalo deset měsíců a fakt to za deset měsíců skončilo. Ale v létě, když už to bolelo hodně dlouho, jsem kontaktovala kamarádku, protože má úžasného kamaráda. Je vynikající ortoped a pomohl i mojí mamince s ramenem, tak jsem říkala: „Už to nemůžu vydržet, zkus se ho zeptat.“ A stalo se něco neuvěřitelného. On, který je vždycky strašně ochotný a milý, se zkrátka neozval, ale já jsem věděla, že to tak má být. Já jsem nebouřila: „Hele, on zapomněl.“ Ani jsem vlastně Sofi nevolala zpátky. Až potom asi za měsíc se ptala: „Tak co?“ Já říkám: „On se neozval, já myslím, že je to lepší.“ Za další tři měsíce to bylo pryč. Nesmíte bouřit: „On je takový a makový, neozve se. Ona mi to nezařídila.“ Nenene. Víte, že teď se to děje, má to tak být. „Dobře. Já si ještě počkám.“ Všechno se fakt zklidní. Všechno se vyřeší.

Možná si pak vzpomeneš, co to bylo, Lídie, až ti napíšu, jaký je tam časový zápis, ale odžít si to musíme. A pozor, Bůh je ve všem. Pokud budete pokorní, vaše celistvá bytost se o vás postará. Bůh je i v doktorovi, kterého něco napadne. Třeba to skutečně půjde odsát nebo se mezitím vyvine něco, co vám pomůže. Pomoc k vám přijde, ale musíte vydržet.

Ivanko, je možné, že i člověk, který tě nějakou dobu poslouchá, může být černý mág? Mám tuto zkušenost. Víím, že čas ukáže, ale pěkně mě to zasáhlo a zasáhlo mě to dobře, abych se něčemu přiučila. Děkuji za odpověď.

Ano. Víte, pracuje to tak, že vy mi napřed věříte, ale pak přece jenom si potřebujete ještě osahat nějaké své praxe. To je nejlepší. Dostanete nádherně po čumáku, a pak se

zase hezky vrátíte za Ivankou. A milovat sami sebe jako černý mág také musíte nebo někoho druhého, to už je jedno.

Ahoj Ivanko, poslouchám tvé přednášky a také se v Košicích setkáváme. Já jako posluchač a ty jako přednášející. Snažím se žít život s láskou. Mám desetiletého syna, a když nastoupil v šesti letech do školy, zjistili, že má kratší nožičku. Údajně vrozená vada. Má to od narození. V oblasti pasu mu nesrostl obratel a při zatížení zad školní taškou záda zareagovala tak, že je nakřivo a pravá nožička neroste. Dnes je ta noha kratší o dva centimetry. K lékaři chodíme dvakrát do roka na měření a podlepujeme, zvyšujeme botu. Já si ale myslím, že všechno je v hlavě. Juraj, syn je hlava tvrdohlavá. „Já nechci, já nevím“ je jeho oblíbená odpověď. Prosím tě, jak mu to vysvětlit. Já sama se tvé učení učím a vím, že to co se děje, je jen to, co si sám vybral. Mám jej nechat být nebo je lepší navést, aby sám pochopil, jak to funguje? S láskou Aťka.

Tady je zapotřebí mu vysvětlit, že jsou dvě možnosti, buď poslechne a třeba se to zlepší, anebo neposlechne a degradace bude pokračovat. Ale pak se musí přijmout sám takový, jaký je. Pokud to bude pokračovat, jednou může být ten nárůst rozdílu mezi oběma nohama samozřejmě větší. A pozor, je na něm, jak se rozhodne. Desetiletý chlapec už má svou hlavu. Ty děti už jsou kolikrát větší než my, a pokud s ním budete bojovat, roztrhá to vás i kluka. Víte, že tento děj nastavený. Je to hodně těžké. První krok váš je, že ho nebudete litovat i při té nejhorší variantě. Přece moc dobře víte, že si všichni děláte všechno sami. A je jedno, jestli je to v dějích, že třeba někoho pomluvíte, tak vás někdo pomluví, anebo se děje něco s lidským tělem. To je úplně to samé, akorát je trošku jinak to médium nastavené. Já bych mu asi nechala ukázat nějaké dobré cvičení, které by ulevovalo páteři. Postarala bych se o to, aby nenosil nic těžkého. Ale také mu nesmíte moc ulevovat. Zlatá střední cesta. Zkuste se podívat, v čem byste mohli ulevit a v čem byste mohli zapracovat, ale pak už mu umožněte i projev vlastního rozhodnutí. Víte, možná by bylo i dobře, kdyby se zamiloval. Takové děje jsou také nastavené proto, že kluk by najednou chtěl být nejhezčí, možná by to zapracovalo. Zase ho ale nemůžete strkat holkám. Pak už není „Nechci, nemohu“, pak už je „Kdyby to tak bylo.“

Ahoj Ivanko. Možná si na mě pamatuješ, byly jsme spolu s mou sestrou na pobytu na statku Slunečnice. Chtěla bych se poradit. Mám syna, kterému bude brzy osmnáct let. Náš problém je, že nechce chodit na praxi. Do školy chodí, s tím problém nemá, tam se mu chce. Je sice individuálně začleněný, ale jakžtakž to zvládá. Každý druhý den má ve škole praxi. Když jej ráno vzbudím, aby šel na praxi, není schopen tam jít a neumí říct proč. Nejdříve studoval na automechanika. První ročník nedokončil. Tam to bylo stejné, nechodil na praxi. A já si myslela, že ho to nebaví, a tak souhlasil, že změni studium na číšníka a půjde opět do prvního ročníku. Ale nepomohlo to. Řekl, že má problém komunikovat se zákazníky, a tak paní učitelka navrhla změnu na kuchaře s tím, že by zůstal ve stejné třídě. Nic by se nezměnilo. Mezi tím jsme navštěvovali

psychologa i psychiatra. Diagnóza zněla choroba úzkosti s depresivním prožíváním. Všichni se mu snažíme pomoci, ale on nechce. Vysvětlujeme mu, že se bude muset o sebe postarat a nebude to mít jednoduché. Bude muset pracovat, aby se jednou uživil. Ale jak to udělá, když má s tím problém? Má poslední šanci. Z praxe nemá klasifikaci, když tam nebude chodit, bude vyloučen ze školy. Vím, všechno je dané, jak to má být. Všechno je dobré. Přijímám i to, že školu nevystuduje. Jen dost vzdoruje a bývá agresivní. Dnes jsem mu řekla, když nebude chodit na praxi, bude se muset o sebe postarat sám, tak se sbalil a odešel. Zachovala jsem klid. Uvidíme, co bude dál, zda se vrátí nebo ne. Tvé přednášky poslouchám a vím, že sis prožila podobné. Děkuji za odpověď Bea.

Ano, to jsi udělala dobře. Od toho dopisu uplynuly asi tři týdny. Samozřejmě nevím, jak to pokračuje dál. Ano, vy potřebujete svému dítěti nastavit podmínky, a to ho zatlačí do kouta. Víte, už jsem o tom mluvila. Na planetě je hodně bílých a černých mágů, těch je nejvíc samozřejmě. To je strana, která je agresivní, útočí, a strana, která zase chce být hodně dobrá. A vy, odcházející do pokory, máte kolem sebe tyto děje, abyste se dokázali od toho odprosit. Mluvila jsem o tom ve Žďáru. A ti lidé jsou většinou tak senzitivní, že všechno, co jim podvrhne Satan, si přijmou za své a nedokážou to překročit. Protože to je pro ně strašně nepříjemné.

Nedávno jsem mluvila s jednou ženou, která mi na statku vyprávěla: „Já jsem tak senzitivní, že já zkrátka nemůžu, já nemůžu.“ To se týkalo rodiny. „Jsou věci, které nemůžu zkrátka překonat. Mě to rozčiluje. Já udělám scénu a odejdu.“ Říkám: „Jo, ale ty potřebuješ komunikovat a svému muži říct, co je.“ - „Ale on se mnou nemluví.“ Já říkám: „Víš, proč s tebou nemluví? Protože hned křičíš.“ - „No, to je pravda. Ale já jsem senzitivní.“ A s tím člověkem to nehne. Ona se na mě vůbec nezlobila, kývala hlavou a říkala: „Jo, to je pravda.“ Říkám: „Tělo, když je rozmazlené, tak s ním nehneš. Ale ty máš vládnout tělu. Zkus si představit, že budeš mít řádku brambor a budeš vědět, že jsou na tobě závislé děti a potřebuješ je nakrmit. I když bude zima, bude pršet, půjdu na pole a vykopu celou řádku brambor, abych měla čím své děti nakrmit. Ale ty máš své tělo takové, že vykopeš metr a řekneš: „Seru na to, jsem senzitivní.“ A doma budeš v nervech, že neuživíš rodinu. No do prdele, tak poručím tělu: „Jsi senzitivní, jdi do háje. Já tady zkrátka budu a budu kopat, až to vykopu.“ To je to samé, jako když někdo začne s láskou: „Teď si upletu svetr.“ Upletete púľku a řeknete: „Už mě to nebaví, budu plést šálu.“ Tak se pustím do šály. Upletu púľku šály a řeknu: „A tyhle ponožky, to by bylo ono.“ Takový člověk nedodělá nic. Dokud nedodělá svetr, šálu a ponožky, dokázal hovno. Svě tělo potřebujete dovést k tomu, aby tady po vás něco zbylo. To je systém. A to je ono, člověk musí zjistit, že se tohle děje. Na syna jste přísná velmi dobře. A teď se ukáže, protože nic nedostane zadarmo, jako to dostane doma u rodičů. Bude probíhat děj, kdy on si poprvé osahá, že by měl možná někde přitlačit. Ale někdy je to běh na dlouhou trať.

Ahoj z Vancouveru. Moc ráda jsem tě minulý týden viděla na Kladně. Až budeš mít chvílku, mám jeden neurgentní dotaz k jevu, který jsem si pro sebe nazvala „efekt zrcadla“. Den před Kladnem se mi ukázal podruhé, a

od té doby mi to vrtá v hlavě. Vím a už jsem si mnohokrát ověřila, že když na mě někdo zaútočí, já nezareaguji negativní emocí, uvnitř už je jen klid. Nepřidávám tím do společného hrnce negativního guláše. A smyčka útoků a plateb se může zastavit. Druhá část informace byla, když nezareaguji čili útok se mě nedotkne, ten druhý za mě nic nezaplátí.

Ano.

I to mi dává smysl. Ale za poslední rok jsem byla svědkem dvou hodně výrazných situací, které jsem si mohla z blízka prohlédnout. Scénář byl téměř totožný. V rozmezí několika měsíců se odehrál slovní útok spojený s negativní emocí. Útočil člověk, který už je relativně hodně dobrý, ale přece jen má ještě své věci k odložení, a protistrana na jeho útok nereagovala. Vím, že tam byl vnitřní klid, protože v jednom případě jsem tou protistranou byla i já a ve druhém můj bratr, a já byla u toho. V obou případech během několika hodin začalo být útočícímu člověku tak nějak špatně, až to vypadalo, že skončí na pohotovosti. Nakonec jsme to zvládli. Platba proběhla a vše se vrátilo do normálu. Ale vrtá mi hlavou, jak je to s tím nezaplacením. Samozřejmě je možné, že při útocích, kdy protistrana nereagovala, došlo následně k pochopení, že by se takto chovat neměla, a pak mohla proběhnout poslední platba. Tato možnost tu je, protože druhému do hlavy nevidíme, takže je možné, že tam určité pochopení proběhlo.

Bingo.

Nicméně následná reakce a komunikace tomu příliš nenasvědčují. Spíš jsem měla pocit, že tu nastal jakýsi efekt zrcadla. Zobrazilo se mi to takto: Když bylo útočeno a oběť nezareagovala a bylo tam čisto, stalo se z ní průhledné sklo, zrcadlo. A tak jako zrcadlo odráží světlo, které na něj dopadá, se odrazila od toho zrcadla negativní energie zpět na vysílatele. Nevím, jestli to vysvětluji správně. Teď mi něco došlo. Ano, vlastně je pravda i to, že za mě nic nezaplátí, protože v tomto případě neplatí za mě, ale svým útokem se trefil sám do sebe. Následná platba ho měla zastavit, aby to neopakoval. Nezaplátí by nic, pokud by to učení bylo nastavené primárně pro mě, tj. já si ho objednala, abych se naučila nereagovat. A pokud už to umím a nereaguji, učí se primárně on neútočit. A pak nějakou zpětnou vazbu dostat musí. No, uvidíme. Ještě asi budu potřebovat repete. Tak buď jsem to opravdu pochopila, anebo se jen Egouš potřeboval pochválit, že už něco umím. Hahaha.

Ano. Já jsem vám vysvětlila, kdyby na mě někdo zaútočil jako na Ivu, Iva neexistuje, protože je mrtvá. Je společné Vědomí. To je stejný princip. Druhý člověk, kdyby na mě zaútočil, zaútočí na sebe, okamžitě a střelhibitě, protože já jsem jeho vlastní Vědomí. Jestliže už se blížíte k těmto věcem, ano, tady to tak je. Zaprvé ten člověk něco pochopí, protože najednou je mu stydno. Oni nereagují, jak běžně. Vzpomínáte si, jak jsem vám

vyprávěla, když moje maminka na mě zařvala tenkrát: „Ty krávo!“, já měla pocit, že mi vlají vlasy. A čekala útok, protože Ego čeká útok samozřejmě. Já jsem jí řekla: „Mami, jestli tohle ode mě čekáš, tak se nikdy nedočkáš. Jsem tvoje jediné dítě. Moje děti jsou tvoje jediná vnoučata a já tě miluji.“ A tehdy její tělo mělo reakci, jako bych jí dala pěstí. Ona úplně vyhekla, couvala, padala dozadu, pak se narazila na stěnu a úplně zmateně odešla. Ano, protože jsem nezaútočila. Já jsem ji fakt milovala a věděla, že ona je Vědomí a jenom trpí. A když trpí, její tělo útočí. A pozor, ten člověk nezaplatí za to, co mi udělal, ale sám sobě to učiní. Učiní to jeho hmota jeho tělu, sama sobě. To je vlastně rotace. Na planetě to vždycky bylo jak na divokém západě, ale už to bude brzy jinak.

Milá Ivanko, poslouchám tě čtyři roky. Všemmu rozumím. Nevládám jedinou situaci v mém životě, která trvá už několik let, a dva roky je to akutní. Mám zahradu. Na ní dvojgaráž s vjezdy na probíhající komunikaci. Naproti je dům, kde se denně schází spousta lidí a jezdí autem. Protože je tam málo místa, často parkují auta před mou garáží. Domluva, že ze zákona tam na vjezdu nesmí nikdo parkovat, nefungovala. Rodiče jsou pryč. Dvě dospělé děti mají spoustu kamarádů. Několikrát se stalo, že zabránili výjezdu mého auta buď z garáže, nebo dovnitř. Musela jsem volat policii. Jednou majitel dostal pokutu tři sta. Sám nepracuje, a tehdy to začalo. Někdo mi nastříkal fabkové zámky do obou vrat nějakou hmotou, abych si je nemohla otevřít. Vyměnila jsem je, dala před garáž, je to můj pozemek, řetěz. Vydržel půl roku, pak ho někdo odstranil. Dala jsem nový, vydržel 14 dní. Zase ho někdo odstranil. Na policii mi sdělili, že když vyfotím auto, co tam stojí, dohledají majitele podle SPZ a můžou konat. Ale když jsem přinesla několik fotografií stojících aut před mou garáží, byla jsem nemile překvapená, když mi policisté sdělili, že to není důkaz. Potom jsem nainstalovala dvě zábrany proti parkování před každá vrata za 5 200 Kč. Vydržely tam 14 dní a někdo je odstranil. Trestní čin je od pěti tisíc nahoru, ale policie to vyhodnotila jako škodu 2 000 Kč, protože zbytek mi zůstal pod zemí.

Potom jako poslední šanci jsem napsala na městský úřad stížnost na konání policie, kde jsem vyličila situaci. Za měsíc jsem obdržela třířádkové vysvětlení bez udání jediného paragrafu, že digitální fotografie s datem pořízení stojícího auta před mou garáží není důkaz. Jsem bezmocná. Nevím, čím jsem si tu situaci způsobila. Jsem nekonfliktní človíček. Vše, co se děje, přijímám, ale někdy se uprostřed noci vzbudím a do rána nemůžu spát. Prosím, Ivanko, o tvůj názor. Je mi pětadesát let. Vždy jsem se s každým dohodla nebo to nechala být, když to nebylo důležité. Vím, že každého jeho činy dostihnou a nikomu nepřeji nic špatného. Děkuji. Budu ráda, když mi napíšeš aspoň kratičkou odpověď. Posluchačka Helena.

Tak Helenko. Ano, jsi bezkonfliktní. Vše, co se děje, přijímáš, jenom to ne. A je dobře, že jsi něco takového zjistila. Ale pozor, už znáte princip. To je nepřijetí situace. Budu

považovat situaci. Nebudu posuzovat, že míříš na majitele nebo konkrétní lidi, co tam něco dělají. Dobře, budu skutečně vnímat byt jen tu situaci. To znamená, že situace nastavená ve tvém životě je pro tebe připravená, abys ji dovedla přijmout, pochopit. Přijmout v pokoře, co se děje. Jakmile skutečně přijmeš, že to tak je, tělo tě bude v noci budit. Bude to zkoušet, protože Satan je mazaný. Všimli jste si, třeba kdybyste řešili nemocnou dceru, najednou vás něco v noci vzbudí a hned na to myslíte, začnete ji litovat, a je to tam. Později až budete ve stavu bez odporů, už vás nic budit nebude. Jenom se převalíte na druhý bok a budete pokračovat ve spánku. O to tu jde.

Tady jde o to, aby ses, Helenko, sjednotila. Jestliže zachováš klid, do hlavy ti přijde způsob, jak se tomu ubránit. Kdyby se to stalo mně, já bych tu situaci přijímala, zašla bych na policii a městský úřad a nechala bych před svou garáž namalovat žlutou čáru. Už polovina lidí odpadne, až uvidí žlutou čáru, protože když tam je žlutá čára, člověk bude automaticky pokutován. Budeš se muset smířit s tím, že občas tam někdo stát bude a nevyjedeš. Vstávej pro jistotu dřív, abys mohla docestovat někam autobusem. Ráno se připrav na to, že už tam někdo může stát. Ale věř mi, těch lidí bude méně a méně, protože už si to ti lidé na sto procent nedovolí.

Nedávno jsem zažila docela zajímavou věc. To bylo někdy v listopadu, napadl sníh a ráno mě čekali lidi na statku. V sobotu ráno jsem v pět vstávala, upekla jsem štrúdlly, nějakou bábovku. Otevřu dveře se všemi zavazadly v ruce a koukám, že před mojí bránou, vjezdem stálo auto. Bylo osm hodin a já měla být v devět na statku. Říkám si: „Aha, co budu dělat? No, při nejhorším pro mě třeba někdo z nich přijede, to by taky šlo.“ Ale neběsnila jsem proti tomu člověku, co si to dovoluje, to se stát může. Vylezu nahoru. Naložila jsem všechny věci do auta, všechny čtyři štrúdlly, bábovku a zavazadla, koukám na to a říkám si: „Clio je mrňavé, to by se tam možná mohlo nějakým způsobem propasírovat.“ Nekecám, já jsem dvacet minut po dvou centimetrech jela dopředu, dozadu, dopředu, dozadu, nakonec jsem ho po chodníku objela. Vyjela jsem. Představte si, co se stalo. Den předtím jsem vezla nějaké dokumenty a nahoře na dokumentech ležel jeden bílý papír. Ten papír, nevím proč, jsem vzala a dala jsem ho na zadní sedadlo do auta. A také jsem šla do schránky, kde byla obálka a v té obálce, to byla nějaká reklamní společnost, která dělala na tužky logo vaší firmy, napsali mi „Ivanka Adamcová s.r.o.“, jestli to chci nebo nechci. Najednou jsem měla tužku a papír a věděla, že tomu člověku musím napsat. Já jsem fakt necítila vůbec nic, byla jsem venku, auto osvobozené, měla jsem ještě čas dojet na statek, a tak jsem napsala na ten papírek: „Dobrý den, dnes ráno jsem se nemohla kvůli vám dostat do práce, ale naštěstí mám mrňavé autíčko, takže jsem to během dvaceti minut zvládla. Ale prosím vás, příště vás budu muset nechat odtáhnout.“ a přidala jsem smajlíka. To nebylo jenom pro mě a pro toho pána. Protože na jedné straně máme souseda, který strašně běsní, když mu někdo parkuje před barákem. A ten chlap mě viděl a odpoledne mi říkal: „To bylo hrozné, ani jste mu nevynadala. Já jsem pak čekal a on přišel až v jednu hodinu.“ A já říkám: „No, to bych se načekala. Ale dopadlo to dobře.“ To bylo i pro sousedy, protějšší soused také pozoroval za záclonou, jak si poradím. Úplně v pohodě jsem odjela. Za pět minut devět jsem usedla na statku a povídali jsme si. Všechno může proběhnout. Když zachováte klid, vždycky vám do hlavy skočí, jak se to vyřeší. Pak je to fakt jenom

úsměvná věc. Ale nenechte se roztrhat. Trhá vás jenom vaše tělo. „Jak jim pomůžu?“
To je ono.

V životě je to jako v tom filmu o hledání něčeho za horizontem všedních dní, o ztraceném pokladu na dně jezera či o hvězdném prachu nebo o konci světa, kam nikdo nedošel, protože tam ani dojít nemůže. Protože ve skutečnosti třpytících se nabídek neexistuje nic takového, jako jsou ztráty a nálezy. Kolik se člověk nachodí se džbánkem pro vodu k prameni zase a znova. Dokola uhasíná svoji žízeň, ať už je za tím pramenem ukryté nějaké synonymum, vždy je to jen další cesta od zdroje, který nosíme v sobě. Tedy je a není, jak to již v tvých příbězích bývá, aby měly děj a posloupnost pochopení. I ty kulhající či ulítlé formy cestování mají svůj zkušenostní smysl a vlastně každé bloudění, slepá ulička či zdánlivý návrat nebyl vlastně žádným odklonem ani chybou v programu.

Přesně tak.

Z pohledů dvou očí je život plný paradoxů a z nadhledu je vše správné a celistvé, takové jaké to je. A i odpor se stává pokorou bez zosobnění. Utrmácené a obnošené jsou ty šaty, co se použily tolikrát, kolikrát jen to šlo. A o to vlastně šlo. Unosit je takové, jaké jsou. Nechtít je nosit jiné, protože je zrovna používá někdo jiný. Tedy vlastně nepoužívá, protože to celé funguje jen a jen spolu jako jeden kompletní kostým, jako šapito sešité z kousků barevných pruhů a účinkujících, ve kterých je obsaženo jedno jediné Já. Jedna jediná disco koule, co má tisíce položek na povrchu a tisíce různých projevů toho samého. Tak to je tedy s námi hledači a tuláky hledajícími sami sebe. Vždy jsme byli tím, co nás čekalo za dveřmi. Vždy jsme koukali jím, vždy jsme koukali sebou. Ničeho odděleného totiž není a vše je od sebe vzdálené jen myšlenkou. Jen myšlenka nás dělí na plochy, skupiny, na světy tam a tady. A nakonec se to stane i s tím džbánkem, který se rozbil, aby již nebylo do čeho nabírat dovnitř a ven. Aby již nebylo co rozdělovat. A to vše jen proto, že se zkrátka přiblížil bod rozpadu a dozrál čas.

Všechno je spojené a všechno je jen jedno. Forma projevu energie je jedna jediná energie různých podob viditelných nebo neviditelných, vnímatelných nebo nevnímatelných, jakýchkoliv nebo žádných. Slovem je možné vyjmout jen fraktál, útržek opakujících se vzorů, které vlastně nejde vyjmout, a přibližně slouží akorát k zorientování v tom, že vše se vším souvisí, a jakákoliv, byť jen miniaturní změna jakéhokoliv bodu, znamená změnu globální, a to je tedy vývoj. Je to posun v důsledcích našich činů již předem nastavených jako ozubená kolečka v obrovském kolosu. V mašinérii nikdy nekončícího dokonalého orloje, ve kterém žádné bim bam není náhodné, zbytečné a ani důležitější, než některé další. Ono to vlastně nemá žádnou z vlastností. Je to jenom takové, jaké to je. V tomto organismu hledícím na sebe samého se ztratí potřeba koukat a vědět a jakkoliv hodnotit a zkoumat. Dostalo to pracovní název „mentálně citový krach“, ale jen pro tuto chvíli lze pojmenovat to, co nelze

pojmenovat. Protože se ty potřeby rozplynuly v samotném programu, zkrátka je spolkl vývoj. Možná ani nikdy nebyly, jen se projektovaly v rámci zdánlivé cesty jako tahače a motory pohybu. Již je to stejně jedno. Ano, je to jedno s velkým J. A to je na tom lidsky osvobozující, protože tam již mnoho lidského protikladného vnímání, myšlení a cítění není. Umřelo ve vlastní iluzi. Nastal čas žít. Být žitý a neptat se více nebo lépe. Tady již nemá kdo položit otázku. Odpovědi jsou obsažené ve všem, protože jich netřeba. Já jsem, jaký jsem. Je jen zdání. Já jsem absolutně.

P.S. Non e la fine, Ivanko, posílám ještě malý gif, který vznikl z fotky slupky cibule pod mikroskopem a mávám od kopců. Marcelince skončil program v roli sestry. Tělo vypovědělo službu a zůstalo bezmocně ležet vyčerpané a v bolesti. A tak v rámci zkušeností odešla pomáhat vůlí člověka a být za hodnou, milovanou a užitečnou. Opustila jsem všechny zdánlivé jistoty a přestala jsem se bránit osudu. Vždyť taky proč. Krok do prázdna se stal nalezením sebe. Mějte se krásně. Děkuji Marcela.

Ano. Víte, dokud vaše tělo bude bojovat s dějem, který prožíváte, nikdy nezjistíte, kdo jste. A je skutečně jednoduché to přijmout a já strašně děkuji ještě i jiné Marcele právě za dnešní příběh s naším panem prezidentem. Tam vidíte nádherně praxi tohoto dopisu, který jsem právě přečetla. Ta žena se šla obětovat a úplně vyčerpáním padla, ale pochopila. Je jedno, jestli pochopíte tím, že se za vašimi zády zjeví vaše Nadjá, byť i v jiné ještě zatím schránce nebo tvaru. Je to vždycky vaše. Anebo tím, že padnete na dno a něco si uvědomíte. Váš osud je nastavený a přesně tak to mělo být. Jakmile po proběhnutí děje řeknete: „Ano, bylo to perfektní, to jsem potřeboval,“ jste z toho venku.

Ahoj, ze srdce tě pozdravuji, Ivanko. Poslouchám nahrávky, které nám teď Dan poslal, a tam vysvětluješ, že je potřeba se vším souhlasit, i když jde o porušení zákona. Když to vyžaduje tvůj nadřízený. Tedy být poslušný, s tím mám problém.

Pozor, to není univerzální odpověď. Abyste neřekli: „Potřeboval jsem šéfa nakopat do prdele, protože Ivanka mi to řekla.“ To ne tedy.

Záleží také na nastavení jeho Ega, tj. abych mu to nedovolila. Já jsem sice neposlušná, ale nejdříve se pokusím vysvětlit, proč jsem neposlušná. Nebo se ptám, proč se to nedá udělat správně a legálně. Pak se stane, že buď mě odstaví od té činnosti, nebo to tajně udělají po mém.

Já pak přečtu ještě další. Ale teď jsme u toho. Ego chce obojí. Ego se bouří proti šéfovi, který něco chce dělat nelegálně, ale zároveň nechce přijít o práci. Jakmile máte strach, jste oddělení. Jste v pytlí. Jestliže proti šéfovi půjdete s tím, že si o něm myslíte, že je špatný, bude vám to vadit, budete ho kritizovat, zkrátka budete mít niterný útok vašeho těla proti šéfovi, pak vás to zdemoluje. A pozor, šéf vám dá taky přes držku, to platí. Zkrátka nenechá si to líbit. Tam je boj těla proti tělu. Ale jakmile vím, že šéf je slabý na Vědomí Nadjá a že ho to poškodí, když dělá něco, co ho vlastně dohoní, tak si klidně řeknu svůj názor i s tím, že bych mohla přijít o práci. Zkrátka nesmíte cítit strach. Vy

totiž milujete sami sebe v šéfovi. To je vaše Vědomí. Chápete to? Tehdy, i když mu řeknete věc, která by se mu běžně od druhých lidí nelíbila, projde vám to.

Vysvětlovala jsem kdysi dávno, když jsem se podílela se skupinou na nějakém činu, který nebyl odsouhlasený třeba ve škole, zúčastnila jsem se, protože jsem nechtěla trhat partu, ale zároveň jsem to druhým lidem rozmlouvala. Já jsem se neúčastnila úmyslem. Proběhlo to tak, že fakt všichni dostali sprd'áka, jenom Iva ne. Já si pamatuji, jednou jsme byli na nějaké boudě (možná na Luční boudě nebo někde jinde), a byl tam nějaký domovník nebo údržbář. Děcka mu něco vyvedly, už si nepamatuji co. Zase, držela jsem partu, ale neúčastnila jsem se úmyslem. On všem strašně sprostě vynadal, ale nepíchnul to na nás učitelům. Během té řeči najednou jak šel kolem mě, tak na mě kouknul a řekl mi: „Na vás to neplatí.“ Bylo zajímavé, že si toho nikdo nevšiml. Což bylo dobře. Opravdu. Dějí se věci, které jsou najednou mezi vámi a Bohem. Protože vy jste ten Bůh. Takže jenom mezi vámi a vámi. Ostatní to nevnímají vůbec, ty to mine. Ti si řeší svůj útok těla na druhé tělo.

Vyprávěla jsem vám, jak jsem tenkrát zasahovala pánovi, jak se poprali a došlo i na pěsti, a přitom já jsem byla se svým autem příčinou. Volala jsem: „Haló, to je moje auto. To nejsou oni.“ On mě vůbec neviděl. Kdybych v hlavě měla: „Blbče!“, už by mě chytil. Už bych dostala ránu. Ano. Vy jste neviditelní. Vy neexistujete. Ale to pak prožijete jenom v tom ději.

Takže bacha. Tady je ještě starost o to, jestli přijdu o práci, a bouření toho Ega, že šéf dělá blbosti. To už vás rozerve.

Například, seděla jsem jako předseda komise na státnicích a dostala jsem na papírku jméno, které musí „projít.“ Nemám s tím absolutně žádný problém, pokud ten člověk ví, jen mu něco vypadlo, takže dám pár pomocných otázek, ale pokud se ten student totálně spolehne na to, že to má jisté a zařízené, a on opravdu nic nezodpoví, což se opravdu i stalo, tak neprošel. Abych byla spravedlivá vůči dalším studentům, a tím se tedy i obhajují před nadřízeným. Po roce jsem se dozvěděla, že vyměnili papíry o zápise ze státnic, a tam podepsali mě bez mého vědomí. Zůstala jsem v absolutním klidu. Říkám si Ok. Poté jsem jim řekla, ať mě do státnicových komisí neobsazují. Jako člen bych zkoušela o mnoho méně. Asi rok mám v hlavě, že jsem v té instituci odevzdala, co jsem měla, jen se asi mám naučit myšlenkově neposuzovat lidi, kolegy. Je to katolická škola s bojem za dobro, mise v Africe, proti potratům, proti výstavě Body The Exhibition, a podobně. Pro mě je to jedno obrovské duchovní cvičiště. Jsem za něj vděčná, i když mi to trochu trvalo, než jsem pochopila proč a jak se to děje.

Ano. Prosím vás, to neznamena, že se účastníte. Nedávno jsem vám vyprávěla, že jsem měla na statku ženu, která se soudí se dvěma sourozenci, bratry, a ti ji z nějakých důvodů obrovsky odmítají. Všechno přijímá. I to, že ji nechtějí. Vzдалa se už i soudu. Hodila to za hlavu a nechá to běžet jenom s tím, ať to dopadne, jak to dopadne. Ale podlehla obrovské lítosti. Vzpomněla si, jak jim jejich maminka, když byly ještě malé

děti, vštěpovala do hlavy: „Děti, musíte držet všichni pohromadě. Společně budete silní, nic vás nepřemůže.“ A najednou bylo vidět, jak se jí zlomil hlas. Říká: „My jsme to nedodrželi.“ Vidíte, jak je Ego mazané, jak vám hodí myšlenku. Pozor. Musela jsem jí vysvětlit, když odpouští svým bratrům a fakt proti nim nic nemá, ať to jenom nechá běžet, neřeší, proč ji nechtějí. Co se tam odehrává, je jejich záležitost. Ona ty podmínky dodržela, a tím dodržela slib mamince. A už jí nemůže být líto, že oni ne. Jakkoliv je děj hmoty nastavený, může být vaše skutečná realita jiná. Odehrává se ve vás.

Takže ona tam klidně může být. Ano, je to jako duchovní cvičiště, ale neměla by samozřejmě bouřit. Buď to udělám a jsem v klidu, anebo to neudělám a jsem v klidu. Tečka, to stačí.

Dokonce jsem požádala o snížení platu, asi jediná minimálně ve střední Evropě, neboť jsem rektorovi řekla, že nic nedělám, žádné vědecko-výzkumné činnosti, prostě nemám to vůbec v hlavě, prostě tma, ticho. A on, že ne. Že je to v pořádku. On nezapomíná. Takže nic nedělám, nemám naplněný pracovní úvazek, ale plat mám plný. Tak jsem si řekla: „OK, jestli to tak má být.“ Nemám žádné bouřlivé noci. V poslední době, když mám zavřené oči, skrze mě probleskuje světlo. Nevím, co to je. Já jsem v ezotericko-jogínsko-meditačních záležitostech úplná nula.

Výborně.

Nikdy jsem to nepraktikovala, nepotřebovala jsem to. A cítím, že se dějí věci na trojce, jak si mi tehdy řekla na statku a vyčistila, poté jsem čtyři měsíce cítila žlučník a játra a měla jsem průjem, dva dny z ničeho nic v září vodu, totálně čistou vodu, bylo to zvláštní. Pak jsem na ulici zaslechla: „Osm týdnů a vyzdravíš se.“ Vyšlo to na 27.12. a je to úplně v pořádku.

Pozor, vy víte, kdo jste byli na statku, já nic nečistím. To si čistíte vy. Kolik pochopíte z toho, co vám na statku povídám, a co jste nachytali z toho, co umíte, tak mi to do mojí ruky spadne, když požádám sama sebe jako Vědomí. Ale nikdy nevím, co tam zůstane. To si musíte zaplatit. Také jsem vám kdysi dávno říkala, že Iva je vlastně tímto způsobem nebezpečná. Ale pozor. Je to jenom v uvozovkách, protože vy byste své platby stejně platili, ale platili byste je stoprocentní. Takto vlastně je jediná šance, jak si můžete zaslouženě a svou vlastní prací platby umenšit. To je jediná výjimka, která je možná pouze ve 4D, jinak to není možné. Je to koneckonců vaše práce. Vy jste jako žáci pochopili doučování a opravili si písemky. O to jde.

Šla jsem dnes nakoupit a byla jsem v nějaké depce. Satánek zafungoval. A jedna paní mi na ulici strčila do ruky leták o Bohu a Kristu. Hned jsem byla z depky vyléčená. Kdykoliv se podívám na hodiny nebo nějaké číslo, tak jsou stejné. 44, 11,66,77 a takto já žiji. Vždy něco zaslechnu, něco uvidím, něco mi dá někdo do ruky. Jsem sama. Sama se sebou. To se taky potřebuji naučit. Dokonce bez televize. Odešel mi i počítač. Ajťák,

kamarád mi řekl, že to není možné, že jsem odpálila zdroj a že mám takovou energii. To jsem slyšela již víckrát ve svém životě. Tři počítače za sebou s odstupem tří let jsem sprovodila ze světa. Prostě najednou tma a bylo to. Ale tehdy jsem tomu ještě nerozuměla, i když jsem cítila, že to není s kostelním pořádkem, jak se u nás říká. Můžeš mi prosím tě vysvětlit, jestli je to Ego, anebo když zůstanu v klidu a jsem neposlušná, tak je to pořádku. V tu chvíli si neuvědomuji Jednotu Bytí, ale dotyčného hodnotím. Je to hodnocení Ega nebo jen potřeba, abych zastavila porušení zákona, když existuje legální a současně i možná cesta? Mám pocit, že je to tanec na tenkém ledě. Jsem dost unavená. Děkuji za jakoukoliv odpověď. Krásný večer. Monika.

Tak, děj je hotový. Vy jste pouze účastníci. Proč byste měli kohokoliv hodnotit. Vy se pak nedostanete sami k sobě. A hmota udělá stejně to, co musí. Stačí se jenom rozhodnout, ale rozhodně nehodnoťte druhé lidi jako špatné. Oni mají svůj program a svou cestu, kterou musí pochopit. Stačí udělat rozhodnutí. Pokud nebudete mít jedinou negativní emoci vůči tomu, co se děje, pak tam ani nejste. Nejste přítomní.

Tak a končíme, Máňo.